

Veto

Objektief 479.917 voor gelijke rechten

De politici mogen dan al de verkiezingen van 24 november vergeten zijn, de basis in elk geval niet. 'Objektief 479.917' wil evenveel handtekeningen inzamen als ekstreem-rechts stemmen behaalde. Zij vragen de automatische toekenning van de Belgische nationaliteit aan elke migrant die vijf jaar legaal verblijft in België. Pagina 4.

Schijndemocratie in Guatemala

Wie dacht dat, nu de 'demokratie' geïnstalleerd is, de mensenrechten in Guatemala beter gerespecteerd worden, maakt een serieuze blunder. Nog dagelijks worden mensen door de doodsekaders vermoord, gemarteld of ontvoerd. Veto interviewde twee Guatemalane studenten die in België komen getuigen van de moeilijke situatie. Pagina 6.

Blauwe Maandag Compagnie brengt 'Boste'

De zoektocht naar een treffelijk onderkomen heeft de Blauwe Maandag Compagnie niet belet een nieuw stuk op poten te zetten. Arne Siens schreef in opdracht van huisregisseur Luc Perceval een verward verhaal over Orfeo, buurtmensen en herinneringen. Een gewijzigd voor de voorstelling op pagina 5.

Loko-verdeelsleutel terug naar commissie

De Open Algemene Vergadering van Loko vorige week heeft weinig uitgehaald. De schaars opgekomen kringen stelden eerst vragen rond de inventaris van de huidige situatie. Uit discussie achteraf bleek dat er nood is aan concretere scenario's voor de hervorming vooraleer een echt debat kan op gang komen: de commissie moet die scenario's nu verder uitwerken. Pagina 4.

STUDENTENWEEKBLAD VAN DE LEUVENSE OVERKOEPELENDE KRINGORGANISATIE - JAARGANG 18, 1991-1992, NUMMER 23, MAANDAG 16 MAART 1992

Op de jongste manifestatie van het ARF werd al duchtig gemobiliseerd voor 'Hand in Hand'. (foto Karel De Weerd)

Hand in Hand voor democratie en verdraagzaamheid Met 100.000 naar Brussel

Hebben de verkiezingen van 24 november nu echt een schok in het Belgische politieke landschap teweeggebracht? Uit de perikelen rond de vorming van de nieuwe regering kan men dat in elk geval niet afleiden. Uit het mager regeerakkoord - zeker voor wat betreft de migranten-problematiek - en uit de pogingen om de pers (en de bevolking) verder van het politieke toneel weg te houden al evenmin. Aan de basis daarentegen, broedt wel het een en ander. Charta '91 in Antwerpen en het Anti-Racistisch Forum in Leuven zijn daar maar twee voorbeelden van. De massa-manifestatie bij uitstek zou alvast volgende zondag in Brussel moeten plaatsvinden. Op die dag vertrekt aan het Brusselse Noordstation (voor mensen uit Antwerpen, Limburg en Wallonië) en aan het Centraal station (rest van België) de optocht 'Hand in Hand voor democratie en verdraagzaamheid'.

De organisatie 'Hand in Hand' spreekt bewust niet van een betoging maar wel van een manifestatie. Op 22 maart zou Brussel het decor moeten zijn van een veelkleurige feest. Alle jeugdbewegingen zijn alvast aangeschreven om wat vroeger in Brussel aan te komen om de jeugd voorop te kunnen laten gaan. Na de optocht zijn er optredens voorzien van ondermeer de LSP-band, Walter Grootaerts, Bart Peeters en enkele Waalse groepen. De manifestatie wil uiting geven aan de verontrusting over de vooruitgang van ekstreem-rechts bij de laatste verkiezingen, en duidelijk maken dat heel wat Belgen wel geloven in de rijkdom van een multiculturele samenleving.

Proper

In tegenstelling tot de rakettenbetogingen van het midden van de jaren tachtig, waarnaar men zo graag verwijst, zijn de vakbonden dit keer wel mede-initiatiefnemers. De titel van de manifestatie verwijst dan ook naar een veelgebruikte slogan die gezongen wordt aan

bondsklokken verlaat een stukker die herinnert aan de betoging.

Robert Voorhamme van het ABVV verantwoordt die betrokkenheid in 'de Nieuwe Werker': 'Het ABVV is diep verontrust over de opkomst van ekstreem-rechts. De oorzaak daarvan moet je zoeken in een decennium neo-liberaal beleid: dat heeft de economie tot doel gemaakt en niet langer als middel gesteld om de mens beter te laten leven. Resultaat was het afbouwen van nuttige overheidsdiensten en stijgende onvrede van de burger tegenover de staat en de politiek. Het antwoord op dit probleem is niet de 'eigen belangen eerst'-doktrine. Solidariteit die gebaseerd is op haat tegenover andere groepen is geen oplossing.'"

Inspiraak

Bovendien zijn de vakbonden ongetwijfeld bang om hetzelfde lot te ondergaan als de Franse politieke partijen tijdens de anti-racisme betoging in Parijs. Op 25 januari trokken daar honderduizenden manifestanten door de straten onder het motto 'tegen het racisme en voor gelijke rechten'. De organisatoren weigerden de PS-kolonne in de betoging op te nemen. Urenlang stonden ze te wachten tot iedereen voorbij was en ze braafjes aan de staart van de mensenstroom mochten aanpikken. De eksenministers Rocard en Fabius vonden dat dit er te veel aan was en keerden terug naar huis.

Rond het platform van de manifestatie is al heel wat te doen geweest. De oorspronkelijke initiatiefnemers, een twintigtal verenigingen uit de arbeiders- en vredesbeweging. Derde-Wereldorgani-

Inschrijvingsgeld wordt weer verhoogd Dit keer aktie tegen de 17.000?

De Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) wil de inschrijvingsgelden voor niet-beursstudenten aan de Vlaamse universiteiten volgend academiejaar op 17.000 frank brengen. Konkreet houdt dit bedrag voor studenten aan de KU Leuven een verhoging in van het inschrijvingsgeld met 900 frank. De VUB krijgt nog een jaartje respijt, maar moet zich vanaf het academiejaar 1993-'94 aan de andere Vlaamse universiteiten aanpassen.

De maatregel werd meegedeeld op de jongste Akademische Raad van 9 maart. In '89-'90 bedroeg het inschrijvingsgeld voor niet-bursalen aan de KU Leuven 14.800 en in '90-'91 15.600 frank. Dit academiejaar bedraagt het 16.100 frank; 500 frank voor een inschrijving op de rol, een ongevallenzekerings en een bijdrage voor het sociaal studentenfonds; 14.500 frank voor het kollegiegeld; 1100 frank voor één examenproef. Sinds 1986 worden de inschrijvingsgelden aan de Vlaamse universiteiten elk jaar verhoogd. In theorie - dat wil zeggen volgens de uitleg van de Vlir - gaat het telkens om een indexering. Maar in '90-'91 ging het om een stijging met 5,4%, wat veel meer is dan een aanpassing aan de index van de consumptieprijzen. Volgend academiejaar zouden de inschrijvingsgelden met 5,6% stijgen.

Strategisch

De beslissing tot verhoging zal, zoals elk jaar, formeel genomen worden op het einde van de maand juni. Volgens het Koninklijk Besluit van 5 augustus 1986 worden de inschrijvingsgelden jaarlijks vóór 1 juli door de Raden van Beheer van de verschillende universiteiten vastgesteld. Dat tijdstip is strategisch gekozen, omdat de studenten door hun eksamen zo goed als zeker niet sterk uit de hoek kunnen komen om te protesteren.

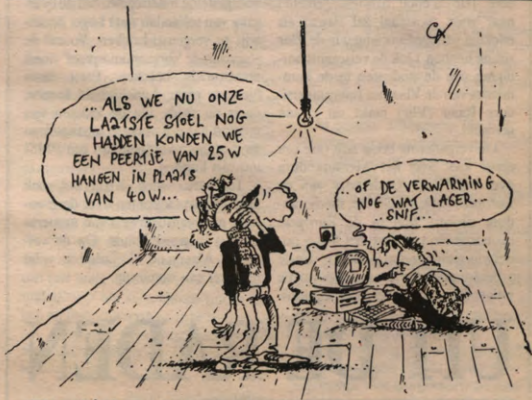
De Vlir heeft er steeds naar gestreefd de inschrijvingsgelden op elkaar af te

stemmen. Tot nu toe heeft de VUB koppig geweigerd haar inschrijvingsgeld op te trekken tot op het peil van de andere uniefs. Het nieuwe universiteitsdecreet van 12 juni dringt echter aan op een gelijkshakeling van het inschrijvingsgeld aan alle Vlaamse universiteiten. Dit betekent dat de VUB haar jarenlange eenzame verzet moet opgeven. Momenteel betalen de studenten aan de VUB 'slechts' 11.600 frank. Een sprong naar 17.000 op één jaar tijd lijkt voor de VUB niet haalbaar. Daarom hebben de rektoren van de Vlaamse universiteiten in onderling overleg afgesproken dat de VUB haar inschrijvingsgeld volgend academiejaar fors zou verhogen, zij het niet tot 17.000 frank. Het jaar daarop zou ze de andere uniefs dan kunnen bijbenen. Rektor De Jaeghere van de VUB heeft dus moeten inbinden. De Jaeghere vreest overigens dat hij de maatregel niet verkocht krijgt aan zijn universiteit. Hij zou er bij de Vlir op aangedrongen hebben om druk uit te oefenen op de VUB.

Historisch

Het universiteitsdecreet legt de bevoegdheid om de jaarlijkse minimale en maximale inschrijvingsgelden te bepalen bij de Vlaamse Ekskultieve (artikel 43). Dat moet dan wel gebeuren op advies van de Vlir. De minister van onderwijs kan in principe het advies van de Vlir weigeren. Doordat de maatregel zo vroeg bekend raakt, kunnen de studenten aktie voeren op twee terreinen. Zij kunnen de Vlir onder druk zetten, en daarna ook de Vlaamse Ekskultieve. In 1978 bedroeg het inschrijvingsgeld voor het eerst 10.000 frank. Dat was toen een historisch bedrag, en een storm van protest brak los. 'De 10.000' bleven onveranderd tot in 1986, het jaar van de Sint-Annabesparingen. Wanneer aan het tempo van de afgelopen vijf jaar verder wordt verhoogd, zitten we in 1995 aan de 20.000. Het wordt tijd dat de Vlaamse studenten zich verenigen en één front vormen, om harde aktie te kunnen voeren.

Dirk Boeckx

STEVEN LOKO NA OAV of NIEUWE BESPARINGEN AF? - ZIE P.4

volg op p.3

Geschiedenis van het kleine sommetje

Twintig jaar node betalen

Een tijdsbeeld. De studentenmode van toen. 19 oktober 1978 blijft aktueel.

(foto archief)

In vergelijking met de bedragen die de meeste buitenlandse universiteiten vragen, zijn de Belgische inschrijvingsgelden tamelijk laag. Toch loopt het Belgisch hoger onderwijs die achterstand langzaam maar zeker in. Voor bepaalde cursussen van de Permanente Vorming durft de KU Leuven nu ook al zonder schroom enkele honderduizenden franken vragen. Het is weinig waarschijnlijk dat het prijskaartje voor de eerste en tweede cyclus zich analoog zal ontwikkelen, maar een aanzienlijke en kwasi-permanente verhoging van enkele duizenden franken per jaar is allerminst uitgesloten.

Tot de jaren zestig hadden de universiteiten een vrij 'liberaal' systeem van inschrijvingsgelden. Er bestond geen reglementering of wetgeving, iedere instelling bepaalde naar eigen goeddunken

een bedrag. In 1968 vroeg de KU Leuven bijvoorbeeld 4.000 frank kollegegeld, 500 frank inschrijvingsgeld 'op de rol' en 600 frank eksamengeld. Aan de andere universiteiten werd ongeveer eenzelfde som gevraagd. In '71 werd de financiering van de universiteiten globaal hervormd, en meteen voerden de onderwijsministers Claes en Hurez een verplicht en uniform inschrijvingsgeld in. Behalve voor de beursstudenten (zij betaalden 1650 frank) was dat meteen een verhoging tot 5000 frank. Die maatregel zou zich opgedrongen hebben "om de concurrentie tegen te gaan" - een concurrentie die in de praktijk dus onbestaande was.

Rellenjaar

In '72 werd dat het eerste verplichte en eenvormige inschrijvingsgeld geïnd, wat een ongewoon fel studentenprotest met talloze stakingen en betogingen uitlokte. Dat weerhield latere ministers zes jaar lang van een nieuwe verhoging van het inschrijvingsgeld. In '78 besliste de socialistische minister van onderwijs

Ramaekers dan toch tot een verduubeling van het vroegere bedrag, van 5.000 tot 10.000 frank. Tegelijk voerde hij het principe in van een jaarlijkse indexering. Om die onpopulaire maatregel toch enigszins aanvaardbaar te maken, besliste hij dat een vast gedeelte toegevoegd (geaffekteerd) werd voor 'studentvriendelijke' projecten: monitoraten en aggregatie.

De reactie van de studenten was echter opnieuw hard en massaal (de beruchte "Neen aan de tienduizend"): in Leuven werden studenten voor de rechtbank gebracht wegens (al dan niet vermeende) baldadigheden, en in Gent sneuvelde tijdens gewelddadige acties meermaals ruiten van universitaire gebouwen. Ook de universitaire overheden lieten hun stem horen, maar zij hielden het, "overeenkomstig de waardigheid van het universitaire ambt", bij verbaal protest. Toenmalig KUL-rector De Somer verweert de regering "een afbraak van de sociale verworvenheden in België, waar het onderwijs toch altijd gratis is geweest. Ik denk dat er tendensen zijn voor een nog grotere verhoging van het inschrijvingsgeld. In een paar jaar tijd heeft men twee keer verhoogd. Nu zet men een eerste stap. Volgend jaar kan men 20.000 frank en het jaar erna 30.000. Men kan zo omhoog blijven gaan."

Omwille van die beroering (Gent kende in '78-'79 een waar 'rellenjaar') bleef het inschrijvingsgeld jarenlang vastgesteld op die 10.000 frank - de bij wet voorzien indexering liet men wilselijk achterwege. Intussen probeerden twee opeenvolgende rooms-blauwe regeringen (Martens V en VI) de rijksfinanciën te saneren. Deze politiek kulmineerde in de zomer van '86 in het beruchte inleveringsplan van Sint-Anna. Ondermeer de uitgavenpost 'onderwijs' werd hard aangepakt, er moest niet minder dan 22 miljard frank bespaard worden.

Mobilisatie

Bij de universiteiten vielen de zwaarste klappen in de sociale sector, waar de toelagen werden gehalveerd. Na enige herverdelingen tussen de universiteiten stond de KU Leuven voor een reële inlevering van 30%. Om de werking van de sociale sector te vrijwaren, waren er dus extra inkomsten nodig. Zoals Coens zelf suggereerde, was het de student (de 'gebruiker', zeiden de liberalen) die moest betalen. Het debacle van Ramaekers indachtig, had Coens de nieuwe regeling zeer gewiekst opgesteld. Het inschrijvingsgeld werd niet meer zomaar verhoogd, maar "vrijgelaten tot maximum het dubbele van het huidige bedrag", dus maximum 20.000 frank. In die tijd maakte Coens van deze truuks zijn handelsmerk: hij delegeerde, onder het populaire etiket 'meer vrijheid en verantwoordelijkheid', de moeilijkste beslissingen naar de universiteiten. De rektoren moesten zelf maar uitmaken of en hoeveel de inschrijvingsgelden zouden verhogen - strikt genomen werd

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen); dit komt overeen met ±1,5 getikte blz. met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Lisst

In het artikel "Dochters bijhouden" (Veto nr.22, 09/03/92) werd een verkeerd beeld gegeven van de Russen tijdens het Lisst.

U schrijft dat ze "koel en haast emotioneel" waren. Dit zou ik graag toch even rechtzetten. Voor buitenstaanders kan dit zo overkomen zijn, omdat men geen snars snapt van hun taalje. Wij, 2de kan Slavistiek, hebben ze een hele week te slapen gelegd en begeleid, en een nauwe vriendschapsband met hen gelegd. Koel waren ze zeker niet, integendeel, ze waren zeer sympathiek, vrolijk en vooral vrijgevig, reeds vanaf de eerste dag! En emotioneel?! Dan was u er vrijdags zeker niet bij wanneer ze

vertrokken. De volledige ploeg stapte met tranen in de ogen op de bus, en die tranen spraken boekdelen. Onze wederzijdse vriendschap werd versterkt door uitwisseling van adressen, uitnodigingen en badges.

Hiernaast zou ik nog willen aanstippen dat u wel over de Russen spreekt (in negatieve zin), maar de hoogstaande prestatie van hun damesvolleybalploeg vergeet te vermelden, waarvoor ze in Alma een staande ovatie kregen. Op dezelfde manier vergeet u trouwens ook, in het gedeelte over de fakulteitsploegen, de moedige opkomst van het Historia-volleybalteam. Ondanks het feit dat zij een kleinere kring zijn, wisten zij toch hun mannetje te staan.

Els Matthijs

niemand daartoe verplicht. Het was ook hun eigen keuze of en hoeveel hun sociale sector diende in te leveren, niets weerhield hen ervan voldoende eigen geld te besteden aan restaurants of huiving.

De Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) volgde die redenering, en trok de inschrijvingsgelden op tot 13.000 fr. Toen de VUB echter gekonfronteerd werd met een massaal opgevolgde inschrijvingsboycot, werd de Vlir-konsensus in *no time* gebroken. De VUB bond in en bleef bij de oude 10.000 frank, terwijl de RUG de verhoging aanvankelijk niet volledig doorvoerde. De KUL toonde zich in een aantal persverklaringen hoogst verantwoordigd over het niet nakomen van gemaakte afspraken, doch rekende onvermijdbaar de 13.000 door.

Intussen had de Vlir wel beslist om niet meer met schokgewijze verhogingen te werken (van 5.000 naar 10.000, van 10.000 naar 13.000), "dat leverde toch maar een hoop nariigheid op". Vanaf '86 werd het oude idee van "indexering" in de praktijk gebracht. Het zou een deksels verstandige zet blijken. Sindsdien gebeurde de verhoging "sluipend": ongeveer om het jaar werd een tamelijk geringe verhoging doorgevoerd, wat de granschap van de studenten aanzienlijk verminderde. Achteraf gezien is het onbegrijpelijk hoe mak de studentenbeweging dat al bij al doorzichtigte manoeuvre gepikt heeft, en zich in het beste geval beperkte tot een zwak en weinig coherent protest.

In '87 kwam Coens bovendien terug op de belofte van Ramaekers om een gedeelte van het inschrijvingsgeld te affekteren. Het was vanaf '87-'88 niet meer verplicht om een gedeelte van de inschrijvingsgelden te besteden aan 'studentgerichte' activiteiten. Coens zorgde ervoor dat de universiteitsbesturen het inschrijvingsgeld voortaan naar eigen goeddunken mogen aanwenden: bijvoorbeeld voor zitpenningen aan professoren in allerlei overlegorganen, of voor een extra pensioenfonds voor emeriti.

Het merkwaardige aan die ontwikkeling is dat alle argumenten die opeenvolgende ministers ooit gebruikten om inschrijvingsgelden te rechtvaardigen, in de volgende jaren door een nieuwe minister weer ongedaan werden gemaakt. Het inschrijvingsgeld zou eerst dienen om de onderlinge concurrentie tegen de gaan (argument van Claes-Hurez), tot Coens hiervan afzag en de inschrijvingsgelden vrijliet - ook het decreet van '91 bepaalde dat "jaarlijkse minimale inschrijvings- en eksamengelden" vastgesteld worden op voorstel van de Vlir, wat in de praktijk niets veranderde aan de bestaande toestand. Het inschrijvingsgeld zou daarna dienen om monitoraten en aggregatie te financieren (argument van Ramaekers), maar Coens maakte die verplichting ongedaan.

Hijzelf suggereerde dan weer om met inschrijvingsgelden de sociale sector te betalen, een voorstel waarop slechts zeer gedeeltelijk werd ingegaan. Bovendien heeft de Leuvense Raad voor Studentenvoorzieningen in opeenvolgende memoranda duidelijk gemaakt dat ze in principe niet tuk is op inschrijvingsgelden, en liever haar inkomsten uit voldoende staatssteun haalt. De huidige politieke conjunctuur geeft echter geen uitzicht op een wijziging in die zin, wel integendeel.

Walter Pauli

Kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
Fax 22.04.66

Jaargang 18
nr. 23
16 maart 1992

Ver. uitg. Pieter De Gryse,
's Meiersstraat 5, Leuven
Hoofdredactie: Dirk Boeckx
Redaktiesekretaris: Pieter De Gryse

Redactie: Karel De Weerd,
Patrick Staudt, Ilse Steen, Pieter Vandekerckhove, Ria Vandermaesen, Steven Van Garsse
Doka: Karen De Pooter, Karel De Weerd, Rob Stevens

Tekeningen: Arnulph, Nix
Lay-out en vormgeving: Dirk Boeckx, Pieter De Gryse, Karel De Weerd, Walter Pauli, Patrick Staudt, Ilse Steen, Pieter Vandekerckhove, Ria Vandermaesen, Steven Van Garsse, Greet Van Loo, Maud Verband, Stef Wauters

Medewerkers: Filip De Keukeleere
Walter Pauli, Piet Schreurs, Maud Verband, Stef Wauters

Eindredactie: Stef Wauters

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Rotatyp Brussel
Oplage 9000 eksemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250 fr.;
niet-studenten: 300 fr.; steun
vanaf 600 fr.; over te schrijven op
rek. nr. 001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas
ten laatste vrijdag voor verschijnen
om 18.00 uur op het
redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00 u

Kringraad

Kringraad brengt regelmatig verslag uit over haar activiteiten en vergaderingen in de rubriek 'Uit de Raden' van Veto. Op de Algemene Vergadering van 6 maart behandelde de kringen volgende onderwerpen:

Kringraad werkt samen met Sociale Raad verder aan de oprichting van een representatieve Vlaamse inter-universitaire studentenkoepel. Die oprichting is nu zeer nabij. De knelpunten die nog overbleven zijn bijna opgelost. Binnen dit interuniversitair overleg werd ook afgesproken welke kandidaten gesteund zouden worden als studentenvertegenwoordiger in de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor). Kringraad en Sociale Raad schoven de kandidatuur van Pascal Mareels (student 1ste licentie handelsingenieur) naar voor. Normaal zal Pascal als effectief vertegenwoordiger in de Vlor zitting hebben. Ook de vertegenwoordiging van de studenten in de commissies van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) raakt nu stilaan geregeld.

De vergadering boog zich ook een eerste keer over het 'Memorandum over het Hoger Onderwijs' van de Europese Commissie. Het memorandum situeert zich in de Europese economische context: het hoger onderwijs wordt gezien in functie van de arbeidsmarkt. Andere functies van de universiteit, zoals het emancipatori-

sche en vormende karakter van haar onderwijs of de objectieve en waardenrijke wetenschapsbeoefening, komen totaal niet aan bod. De vergadering beschouwt dit als een onaantvaardbare tendens.

In dit kader wijst Kringraad ook op de wildgroei aan nieuwe programma's in de derde cyclus, bijvoorbeeld in de fakulteit Economie. Die programma's worden zomaar opgericht zonder eerst getoetst te worden aan een aantal basiskriteria. Kringraad vindt dat zo'n programma aan geen enkele andere Vlaamse universiteit zou mogen bestaan of op zijn minst excellent is. De vergadering besluit hiervan een nieuw aktepunt te maken.

Kringraad beoordeelde ook de voorgestelde maatregelen om de overgang van sekundair naar hoger onderwijs te vergemakkelijken. Vooral de zogenaamde 'chrysozomoprof' wordt wantrouwig bekeken. Eerst moet hierover meer duidelijkheid komen, maar nu reeds zijn de kringen van mening dat een verkapt ingangsexamen of een overdoen van een PMS-test niet kunnen.

Tenslotte vroeg Kringraad ook naar kringstandpunten over de eventuele aanvaardbaarheid van numerus clausus in geneeskunde. Op de volgende Algemene Vergadering volgt hierover een stemming.

UIT DE RADEN

Hand in hand

← vervolg van p.1

saties en jeugd- en migrantenbewegingen, weigerden immers de discussies rond de platformtekst in het openbaar te voeren. Andere verenigingen konden slechts amendementen indienen die men bovendien niet mocht komen verdedigen. Het Leuvense Anti-Racistisch Forum heeft zo - tevergeefs - een tiental amendementen ingediend. Vanuit heel wat organisaties is bovendien kritiek geuit op de vaagheid van het platform. De organisatoren wimpelen die kritiek af, en stellen dat ze ervoor gekozen hebben om zich niet af te stemmen op progressief Vlaanderen, maar wel om over een zo breed mogelijk spectrum het grote publiek aan te spreken.

Is er sprake van democratie in een samenleving waar 10% van de burgers niet mag meespelen? (Weerdt)

(foto Karel De

Vrijgezel

Het pamflet situeert de verkiezingsresultaten dan ook bewust in een heel brede context: "Veel mensen zijn ontvreden met hun situatie. Ze leven in verloederde straten en buurten. Ze hebben geen werk, of werk dat onzeker en vervelend is. Ze zijn bang voor de kleine criminaliteit op straat, voor het geweld in de wereld". De oplossing voor deze problemen zoekt 'Hand in Hand' in een "overheid en administratie die veel efficiënter moeten optreden, en zich tegenover de zwakke medeburger humaner opstellen. Voor wat de migrantenproblematiek betreft pleit men voor wederzijdse verdraagzaamheid. Voor gelijke rechten en plichten voor alle burgers, zonder onderscheid van herkomst, geslacht of economische positie". Vooral de paragraaf over de vluchtelingen heeft bij velen kwaad bloed gezet. De platformtekst stelt dat "deze geruisloze volksverhuizing slechts op een menswaardige wijze kan gestopt worden als wij er actief en met de nodige middelen toe bijdragen dat deze mensen in hun eigen land de voorwaarden vinden om een bestaan met toekomst op te bouwen". Vanuit verschillende hoeken wordt erop gewezen dat dergelijke standpunten de verontwaardigde beeldvorming over de "vreemdelingenstroom", waarmee het Vlaams

Blok zoveel sukses oogst, niet versterken.

Waar wel niemand bezwaar tegen zal maken, is het feit dat 'Hand in Hand' opkomt voor democratie. De vraag blijft echter voor welk soort democratie men wil opkomen. Is er sprake van democratie in een samenleving waar 10% van de burgers niet mag meespelen, niet mag stemmen en niet verkozen kan worden? Over politieke rechten voor migranten blijft de platformtekst uitermate vaag. Op de affiches is het idee van de democratie trouwens verdwenen. De affiche spreekt nu enkel-nog van 'Hand in Hand, voor verdraagzaamheid'.

Demagogisch

Zelfs het woord racisme werd in de platformtekst angstvallig vermeden, en ook naar de voorstellen van Koninklijk Kommissaris Paula D'Hondt ontbreekt elke verwijzing. Op een moment dat het 'migrantendebat' zich, zelfs in traditionele politieke kringen, kristalliseert rond die voorstellen, lijkt 'Hand in Hand', uit schrik zich te verbranden, zelfs geen minimumeisen te durven formuleren. De inhoudelijke kritiek op het initiatief is dan ook erg verscheiden en komt uit diverse hoeken. In een interview met

Veto spaart Mieke Vogels de organisatoren niet.

Vogels: "In feite durven ze geen kleur bekennen. Door de politieke partijen niet te betrekken bij het opzet maar ze zelfs uit te sluiten, verspreidt men verder het idee dat politiek 'vies' is en alle partijen verwerpelijk zijn. Dat is een laffe houding, want 'de politiek' als dusdanig bestaat niet. Als men verder alle politiek over dezelfde kam blijft scheren en ontken dat er politieke verschillen zijn, speelt men het Vlaams Blok in de kaart. Zij willen immers onze democratie breken en stellen voortdurend dat alle politiek corrupt is. Het is trouwens wel de politiek, maar dan wel een andere dan de traditionele, die de migrantenproblematiek en enkele sociale wantoestanden ten gronde zal moeten aanpakken."

"Bij Agalev is er ook een zekere frustratie dat men zo ver gegaan is bij de toevoegingen in de platformtekst. Wij vragen ons trouwens af voor wie men gezwich is? Bij ons weten zijn toch alle vakbonden, kristelijke organisaties, migranten- en sociale bewegingen voor het gemeentelijk stemrecht voor migranten. Het platform is voor ons een duidelijk teken van gebrek aan politieke moed. Niettemin vinden we het heel belangrijk dat veel mensen op straat komen als tegengewicht voor de racistische stromen binnen onze maatschappij."

voorlopig niet verder gaan. Toch vinden wij dat meer migranten een 'loketfunctie' moeten krijgen. Dat wil zeggen dat ze aan het werk moeten kunnen op plaatsen waar ze duidelijk gezien worden."

De klein-linkse partijen staan dan weer een stuk terughoudender tegenover 'Hand in Hand'. De Partij van de Arbeid gaat hierin het verst en stelt dat ze het platform niet kan onderschrijven. Volgens de PvdA is met name de passage over de vluchtelingen een "kaakslag voor de anti-racistische beweging". Volgens Solidair wil "het imperialisme wel de produkten en de grondstoffen van de Derde Wereld tegen spotprijzen, maar de mensen moeten ginder krepereken." Als alternatief schuift

Eksplisiet

Frank Vandembroucke, voorzitter van de Vlaamse socialisten toont zich een stuk vriendelijker voor de organisatoren. De SP roept via haar mandatarissen al haar leden op om deel te nemen aan de optocht. Met de eksplisiete vraag van de organisatoren om de politiek wat op de achtergrond te houden, heeft hij minder problemen.

Vandembroucke: "Ik ben ervan overtuigd dat de organisatoren hiermee niet willen aangeven dat de politiek slecht is. Daarmee zou ik trouwens niet kunnen akkoord gaan."

Vandembroucke weet trouwens handig gebruik te maken van de vaagheid van de platformtekst om geen uitspraak te doen over politieke rechten voor migranten. Gekonfronteerd met de passage uit het platform waar gelijke rechten en plichten voor alle burgers geëist worden, stelt de SP-voorzitter dat zijn partij voor dezelfde sociale en economische rechten is. Voor het politieke luik ziet de SP vooral heil in het versoepelen van de naturalisatieprocedure, waarvan zij trouwens al werk gemaakt heeft tijdens de vorige legislatuur. Maar kan er wel van dezelfde sociale en economische rechten gesproken worden wanneer de grootste werkgever van België, namelijk de staat, de migranten discrimineert?

Vandembroucke: "Wij hebben verleden jaar alle contractuele betrekkingen voor de migranten opengesteld. Binnen de gegeven politieke context kunnen wij

REDAKTIONEEEL

Afbraak

Terwijl de KU Leuven gedwongen wordt te snoeien in haar werkingsuitgaven, en fakulteiten besparen op personeelsuitgaven om hun werk te kunnen verzekeren, wordt van de studenten verwacht dat ook zij bijpassen. Volgend jaar worden de inschrijvingsgelden voor niet-beursstudenten verhoogd tot 17.000 frank. De andere categorieën wacht ook een stijging van 5,6%. Waarom?

Toen in 1986 deze universiteit haar toelagen voor de sociale sector door de Sint-Annabesparingen met een derde zag teruggeschroefd, werd een verhoging van het inschrijvingsgeld met 3000 frank doorgevoerd. Sinds 1987 wendde de KU Leuven die verhoging aan voor de gedeeltelijke financiering van haar sociale sector. De studenten draaien sindsdien dus zelf op voor een zevende van de financiering van de sociale voorzieningen, die wettelijk gezien door de staat dienen te worden gefinancierd. De opeenvolgende verhogingen van het inschrijvingsgeld werden door de academische overheid steeds verdedigd met het argument dat ze ook de studenten zelf ten goede kwamen. Maar met het gebruik van het inschrijvingsgeld voor sociale voorzieningen heeft de KU Leuven zich in feite akkoord verklaard met de afbraak van deze sector.

De volledige bestemming van de inschrijvingsgelden is echter steeds een ondoorzichtige materie geweest. Er bestaan geen wettelijke bepalingen omtrent de besteding van de meer dan tweehonderd miljoen frank die niet naar de sociale sector vloeien. De verhogingen van het inschrijvingsgeld zijn dan ook gratuite maatregelen geweest, die niet kunnen worden verantwoord door de bewering dat het gaat om een aanpassing aan de index. De verhogingen van 1990 en van 1992 bewijzen dat de zogenaamde 'indexaanpassingen' een soepje zijn om meer geld in kas te krijgen.

Er is sinds 1986 nog nauwelijks protest gevoerd tegen de opeenvolgende verhogingen. Misschien is de Leuvense elitestudent er wel trots op dat hij/zij zo'n hoog inschrijvingsgeld kan betalen. Het is inderdaad vreemd dat het inschrijvingsgeld niet alleen door de academische overheid zelf, maar ook door veel studenten geminimaliseerd wordt in het licht van de totale studiekost, die tussen 150.000 en 200.000 frank bedraagt. Men zou veeleer een omgekeerde redenering verwachten. Omdat de studiekost voor vele mensen zo hoog ligt, zouden de universiteiten er beter aan doen het inschrijvingsgeld zo laag mogelijk te houden.

Tot op vandaag is de VUB steeds die mening toegedaan geweest. De verhoging van het inschrijvingsgeld aan die universiteit met meer dan 5000 frank gespreid over twee jaar, zal dan ook dubbel hard aankomen. Waarschijnlijk komt er, zoals in 1978 en 1986, dit keer wel een massale protestactie op gang. Men kan immers niet blijven volhouden dat een inschrijvingsgeld van 17.000 frank een symbolisch bedrag betekent, wanneer het zo erg gesteld is met het universitaire onderwijs dat het woord 'demokratisering' tegenwoordig al op cynisch grijslachend onthaald wordt.

De grotere autonomie die het dekreet aan de universiteiten heeft toegekend, is op dit gebied een slechte zaak. De Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) wordt er in feite toe aangespoord om structurele tekorten van jaar tot jaar op te vangen door een verhoging van de inschrijvingsgelden. De Vlir is inkonsekvent: zij oeffent kritiek uit op de Ekskutive omdat deze zich in de toelage aan de uniëns niet houdt aan de vooropgestelde loonindexering; tegelijk verhoogt de Vlir de drempel tot het universitaire onderwijs. Het is verkeerd de ene vorm van onderwijsafbraak op te vangen door een andere vorm.

Pieter Vandekerckhove
Stef Wauters

Een week vol humor, spanning en erotiek?

Dat kan, met het meest doortastende weekblad van Vlaanderen! Elke week een flinke portie boeiende verhalen, ontvullende gesprekken, baanbrekende humor en opwindende foto's.

• Verslind ons nieuwsgierige weekoverzicht. Kijk mee door de komische bril van onze

columnisten. Volg onze hardnekkige verslaggevers achter de schermen van film, sport, misdaad, showbusiness en politiek.

• Professioneler dan ooit, completer dan een 60-delig servies, frisser dan een pijsje, leuker dan de rest. U hoeft niet meer tussen de regels te lezen; bij ons staat het er allemaal in!

PANORAMA
DE POST
LEES EN BELEEF
WAT WIJ BELEVEN

DE WEEK BEGINT VOORTAAN
OP DONDERDAG.
NU IN UW KRANTENWINKEL.

Een hooggegrepen 'Objektief'

Voor gelijke rechten

Het signaal van de kiezer, of '24 november' kunnen nu al geklasseerd worden als de meest misbruikte clichés van de hele jaren '90. Idem dito voor het politieke antwoord op dat beruchte signaal, met 'waakzame' partijen en een nieuw 'kontra' met, stel je voor, 'de burger'. Al die nonsensikale *newspeak* zou haast doen vergeten dat het hier zou moeten gaan om een consequente en gezamenlijke strategie tegen een openlijk racistische en extreem-rechte partij. Hierop kwam nauwelijks een rechtstreeks en duidelijk antwoord, zeker niet vanwege de klassieke 'demokratische' partijen. Er zijn echter uitzonderingen. Paula D'Hondt slaat reeds twee jaar spijkers met koppen, en recent ontwikkelden zich enkele interessante initiatieven die het racisme rechtstreeks viseren. 'Objektief 479.917' is er één van.

Vlaams Blok, Front National en Agir, de drie politieke partijen die als 'racistisch' worden beschouwd, haalden bij de laatste parlementsverkiezingen niet minder dan 479.917 stemmen. Nagenoeg een half miljoen Belgen, dus ongeveer acht procent van het totaal aantal kiezers, stelden zich achter programma's van de onmiddellijk verwijdering van alle vluchtelingen, het terugsturen van wat nog steeds 'gastarbeiders' genoemd worden en het verbieden of alleszins inperken van de islam.

Die extreem-rechte druk veroorzaakte een behoorlijke verrechtiging van de standpunten van de andere politieke partijen. SP-tenoren bepleitten plots "een krachtig beleid" tegenover vluchtelingen. CVP-voorzitter Van Rompuy benadrukte dat migranten niet alleen rechten, maar ook plichten hebben - alsof dat niet altijd al een reusachtige evidentie is geweest. PVV'er Ward Beysen profileerde zich met 'Het belangrijkste land is het binnenland' als een zielige kloon van het Vlaams Blok. Zelfs Agalev rept zich om afstand te doen van (gemeentelijk) stemrecht als breekpunt bij regeringsonderhandelingen.

Dreun

Enkel de klein-linkse partijen weken geen millimeter van hun vroegere lijn. Die houding bleek electoraal echter allesbehalve lonend. Zo werd de PvdA de 'grootste' (alles is tenslotte relatief) klein-linkse partij: zij behaalde ongeveer 31.000 stemmen, iets minder dan een half procent van de kiezers. Regenboog, een rood-groen front dat vooral door de Socialistische Arbeiderspartij (SAP) gesteund wordt, kwam amper tot 15.000 stemmen. Bovendien is ook de Kommunistische Partij (KP) haast volledig opgegaan in Regenboog. Op de weinige plaatsen waar KP en SAP onder eigen naam aan de verkiezingen deelnamen, haalden zij ieder afzonderlijk 'ruim' 5.000 stemmen.

Het bilan is dan ook snel gemaakt. In '87 - en toen reeds werd klein-links zo goed als onbestaande genoemd - haalde de PvdA nog 45.000 stemmen, de SAP 31.000, de KP zelfs 51.000. De PvdA kreeg dus een opdoffer van 14.000 stemmen (min 31 procent), SAP en KP samen inkasserden een dreun van 57.000 stemmen, een verlies van bijna 70%. Merkwaardig genoeg is die klein-linkse boodschap, tenminste wat migranten betreft, eigenlijk helemaal niet zo revolutionair als op het eerste gezicht lijkt. De meest omstreden eis, namelijk stemrecht voor migranten, was tien jaar geleden een gewoon aktepuut van de traditionele partijen. Dat stemrecht werd bijvoorbeeld opgenomen in het regeerakkoord van Martens I, een coalitie tussen kristen-demokraten, socialisten en... FDF.

De vaststelling dat 'stemrecht' helemaal geen extreem standpunt is, maar al bij al een gewone democratische eis die door de rechte tijdsgeest in het linkse verdomhoekje werd geduwd, heeft de PvdA geïnspireerd tot het initiatief 'Objektief 479.917'. De PvdA maakt zich sterk dat op één jaar tijd (tegen 24 november 1992) evenveel mensen een democratisch eisenpakket willen onderkennen als er Belgen hun stem gaven aan Vlaams Blok, Front National en Agir. 'Objektief 479.917' maakt de band met de fascistische terreur uit de Tweede Wereldoorlog: "Zij hebben onder andere 23 miljoen Sovjetbuitenen, 6 miljoen Polen en 6 miljoen joden vermoord. In

is het uitgangspunt van de petitie.

De eis van 'Objektief' is hiervan een afgeleide: "volledige politieke en sociale rechten voor de immigranten door de automatische toekenning van de Belgische nationaliteit aan allen die vijf jaar wettelijk in België verblijven", net om de migranten beter in te passen, te emanciperen eigenlijk. Dat Belg worden ziet 'Objektief' als de toekenning van een 'dubbelnationaliteit': iemand is en blijft Turk, maar wordt ook Belg. Verantwoordelijke Stef Van Thuyne licht die optie van 'Objektief' toe. Waarom bijvoorbeeld niet automatisch stemrecht toekennen aan iedereen die in België verblijft?

Van Thuyne: «Er is een zeer pragmatische reden: het is de kortste weg om alle migranten zo snel mogelijk stemrecht te verlenen. Voor nationaal stemrecht immers de grondwet gewijzigd worden, en dat kan deze regering al niet meer doen. Daarvoor moet het parlement eerst het bewuste artikel voor wijziging vatbaar verklaren, en dan moet na verkiezingen het volgende parlement hierover met twee derde meerderheid beslissen.»

«Bovendien is stemrecht slechts één aspect van onze eisen. 'Objektief' gaat verder en vraagt alle politieke en sociale rechten voor de migranten. In de Belgische grondwet staat vermeld dat alle Belgen gelijk zijn voor de wet. In Nederland is dat anders geformuleerd, in de aard van 'alle inwoners van Nederland'. Om migranten volledig gelijk te stellen met de Belgen is de dubbele nationaliteit dus een voorwaarde. Anders moet wet per wet aangepast worden: voor de openbare dienst, voor het leger, voor het onderwijs, noem maar op. Als je enkel de wet over het stemrecht zou aanpassen, kunnen migranten bijvoorbeeld nog steeds uitgezeten worden. Met de dubbele nationaliteit wordt zo iets verhindert.»

«Migrant die geen Belg willen worden, hoefte dat ook niet, ze kunnen altijd weigeren. Alleen zal de weigering moeten aangevraagd worden, en is de toekenning van de Belgische nationaliteit de standaardprocedure. Tegelijk blijft in ieder geval de oude nationaliteit behouden, zodat wie naar het land van herkomst wil verhuizen, dat altijd kan.»

«Dat principe bestaat al lang. Toen Jean Gol geboren werd, verbleef zijn

Leute - De jaarlijkse karnavalstoet in Leuven, afgelopen zaterdag, die van Sint-Truiden dachten dat ze inventief waren.

(foto Karel De Weerd)

moeder in Engeland. Jean Gol is dus Brit én Belg, een toestand waarvan hij blijkbaar weinig hinder ondervindt.»

'Objektief' heeft dus nog acht maanden tijd om haar doelstelling te bereiken, en kan die tijdspanne behoorlijk gebruiken. Momenteel zijn er zowat 42.000 handtekeningen centraal geregistreerd, waarschijnlijk bevinden er zich nog eens evenveel verspreid bij vrijwilligers van 'Objektief' - en dat ondanks de traditionele klein-linkse najver. Een groeiend aantal 'personaliteiten' en verenigingen behorend tot het hele democratische politieke spectrum, heeft de noodzaak van 'Objektief' inmiddels begrepen, en ondertekent de petitie. Wij vernemen er slechts enkelen: minister van het Brusselse gewest Jean-Louis Thys (PSC),

dé José Happart, Jef Slecckx (SP), Agalev-prominenten als Fatima Bali, Magda Aelvoet, Mohammed Sebadi, verschillende ACV- en ABVV-verantwoordelijken, dichter Charles Duval, culturele centra als 'De Singel' en 'Ancienne Belgique', journalist Walter Zinzen, Isabelle A., Ireen Houben (de Limburgse nachtegaal), Koen Krucke en, tenslotte, ons aller *chéri*, Eddy Wally.

Walter Pauli

Op 1 april vindt in Isol 'Objektief'-happening plaats, met couscous, infostands, een praatprogramma met o.a. Charles Duval, een optreden en een fuif.

Harde dobber voor commissie

Sint-Anna in het klein

Jan De Vuyst, directeur Studen-tenvoorzieningen, mag dan al het tegendeel beweren, de gevolgen van de Sint-Annabesparingsronde zijn ook door de studentenbeweging nog verre van volledig verteerd. De deficitaire begroting die Loko er sinds de besparingen van 1986 op nahoudt is daarvan maar één gevolg. Loko centraal kempt dit jaar met een structureel tekort van 300.000 frank. Vorige week dinsdag kwam voor de tweede keer een Open Algemene Vergadering (OAV) bijeen om te onderzoeken hoe dit deficit kan worden opgelost.

Op de eerste OAV, die nauwelijks een half uur duurde, werd een commissie in het leven geroepen die een informatie-opdracht meekreeg. De commissie onderzocht hoe het met de financiële situatie van de diverse raden (Kringraad, Sociale Raad, Kultuurraad, Isol en Veto) gesteld is. Zij probeerde ook na te gaan wat de achterliggende motieven waren van de acherstellers van de verdeelsleutel die van 1984 dateert, en die gehanteerd

wordt bij de verdeling van de jaarlijkse overheidstoelagen aan Loko over haar verschillende geledingen. Met die informatie zouden de kringen dan beslissen hoe aan het structureel tekort - dat zich boekhoudkundig bij het centraal secretariaat situeert - kan worden verholpen, en ook of niet meteen de hele verdeelsleutel moet worden herzien.

Pleiten

De commissie inventariseerde de problemen van elke raad, en gaf aan welke elementen in de discussie konden worden betrokken. De verdeling van de gelden volgens de sleutel uit '84 beantwoordt volgens vele kringafvaardigden en verantwoordelijken van de raden niet meer aan de realiteit. Verschillende raden, zoals Veto en Sociale raad, constateren dat ze niet genoeg geld hebben om hun huidige werking op middellange termijn te kunnen bestendigen. Kringraad van zijn kant vraagt dringend een tweede vrijgestelde om een meer inhoudelijke werking te garanderen. Aangezien alle raden aansturen op meer geld, terwijl er niet een structureel tekort moet opgevoeld worden, was het te verwachten dat het geen gemakkelijke discussie zou worden. Toch is het

duidelijk dat de raden samen zullen moeten zoeken naar een oplossing die het geheel van de studentenkoopel ten goede komt. Als de raden enkel voor hun eigen zaak pleiten, zal er nooit iets uit de bus komen.

Op de OAV verliep de discussie uiterst moeizaam en soms zelfs kleinzeilig. Bepaalde mensen kunnen het blijkbaar niet nalaten om de OAV te gebruiken als forum om de interne machtsverhoudingen binnen Loko uit te testen. Het leek een beetje op een verkennende begrotingsronde, zonder een Verhofstad. De leden van de kringen - die trouwens ondermaats tegenwoordig waren - en van de raden worden zich meer en meer bewust van het feit dat elke grondige herziening van de verdeelsleutel een verandering van prioriteiten in het geheel van de Lokowerking zou weerspiegelen. Dat er ergens moet worden gesneden om aan bepaalde verlangens elders tegemoet te komen staat wel vast. Voorlopig durfden men het alleen niet luidop zeggen.

Afbouw

De materie is zo kompleks, en de gevoeligheid van elke raad zijn zo delikaat, dat de OAV opnieuw een mandaat gaf aan de commissie, die uit maximum twee afgevaardigden bestaat van elke Loko-raad. Het mandaat houdt nu echter geen informatie-opdracht meer in, maar een opdracht om voor de volgende OAV enkele scenario's uit te werken om het probleem van het structureel tekort op te lossen, en dat rekening houdt met de geringe financiële speelruimte van de meeste raden. Een

van de voorstellen zal een 'minimale oplossing' zijn, die de hervordering van de verdeelsleutel - en dus ook de lengte van de discussie - tot het absolute minimum zou beperken en die een oplossing binnen Loko centraal zou zoeken. Door het uitwerken van de verschillende scenario's toe te vertrouwen aan de commissie schuift men alle problemen door naar enkele specialisten, die gedurende ettelijke uren zou zullen zijn met herstructureren en saneren.

Het is alleen spijtig dat niemand zich ten volde schijnt te realiseren dat de studentenbeweging door die financiële beperkingen een groot deel van haar slagkracht dreigt te verliezen. Elke sanering betekent dat er wordt afgebouwd wat in de loop der jaren door hard werken is verworven. Als elke raad in eigen vel durft snijden zonder fundamenteel te raken aan haar werking, wordt er met veel moeite misschien tweehonderdduizend frank gevonden. Alle betjes helpen. Maar zelfs dan wordt de bewegingsvrijheid van een raad beperkt. Een werking veronderstelt een bepaalde ruimte: om inhoudelijk puik werk te leveren, is het nodig dat men zich niet de hele tijd hoeft te bekommeren of telefoon-, papier- of postzegelkosten. Sinds 1985 heeft de studentenbeweging drie miljoen moeten invleren. Haar werking heeft ze kunnen handhaven door reserves aan te spreken die dateerden van vóór 1986. Nu die reserves definitief zijn uitgeput, moet Loko in feite terugkabbelen. Zoets wordt vandaag de dag blijkbaar meer en meer normaal gevonden.

Dirk Boeckx
Pieter Vandekerckhove

BMC brengt 'Boste'

Over en weer geloop

Deze week kan men in de Leuvense Stadsschouwburg vijf opeenvolgende avonden gaan kijken naar de stilaan beroemde Blauwe Maandag Compagnie. Die beroemdheid heeft het toneelgezelschap niet alleen te danken aan haar voorstellingen. Ook de recente touwtrekkerij tussen het Antwerpse en Gentse gemeentebestuur heeft hen flink in de kijker doen lopen. Een beetje uitleg bij die strubbelingen en hun laatste toneelstuk 'Boste' is dus wel op zijn plaats.

Bij het eind van het vorige teaterseizoen zag het er bijzonder goed uit voor de Blauwe Maandag Compagnie. Op een perskonferentie kondigde regisseur Guy Joosten aan dat hij de functie van artistiek medewerker bij het befaamde Thalia Theater in Hamburg aanvaard had. Arne Siereus vertelde entoesiast over het stuk dat hij schreef in opdracht van huisregisseur Luk Perceval. Belangrijker echter was het vooruitzicht op een vaste plek voor de Compagnie. Het teatergezelschap zou ondergebracht worden in een leegstaand goederenstation in Antwerpen, 'de Statie'. Alle onderhandelingen met de partijen (NMBS en Stad aan de Stroom) waren reeds achter de rug. De uiteindelijke weigering van het Antwerpse stadsbestuur om een renovatievergunning voor 'de Statie' te geven kwam dan ook als een donderslag bij heldere hemel.

Intendant

Redenen werden nooit opgegeven. De Blauwe Maandag Compagnie wees beschuldigend in de richting van Erik Antonis, de intendant van Antwerpen '93 (Kulturele Hoofdstad), die het dossier had kunnen redden. Die verdachtmaking gaat terug op een 60de vete tussen de Blauwe Maandag Compagnie en Antonis. De Compagnie is al een tijd niet meer welkom in de Singel en de Monty, naar verluidt door toedoen van Antonis. Bovendien is de ambitie van Antonis om in '94 directeur van het KNS te worden een publiek geheim.

Met de Blauwe Maandag Compagnie in dezelfde stad kon het KNS - dat nu al voor halflange zalen speelt - er alleen maar slechter van worden.

Gelukkig voor de Compagnie kwam toen het aanlokkelijke voorstel van Erik Temmerman, directeur van de Vooruit in Gent. In de Vooruit kreeg het gezelschap een eigen kantoor- en repetitieuimte. Van Gilbert Temmerman - burgemeester van Gent (SP) en vader van - mag ze de te renoveren Minard-schouwburg als haar 'thuis' beschouwen.

Daarmee is de kous nog niet af. Op haar beurt heeft de voorkeursbehandeling van de Blauwe maandag Compagnie ten opzichte van de Gentse amateurgezelschappen heel wat stof doen opwaaien in de Gentse gemeenteraad. In het Gentse staat de Minard-schouwburg voor volks- en amateurtoneel. Niet alleen betaalt de Compagnie geen huur, bovendien wordt de zaal volgens haar eisen verbouwd. De meningen over het nut van die verbouwingen voor de andere gezelschappen hingen in de gemeentelijke discussie voornamelijk af van de partijkaart of de betrokkenheid van de spreker.

Een ding is zeker. Op 6 februari bracht de Blauwe Maandag Compagnie in de Vooruit haar eerste Gentse première. 'Boste' is het resultaat van voornoemde schrijfpoddracht aan de 33-jarige Arne Siereus, die vooral bekend werd door zijn werk voor het jeugdteater 'Mouchette'. Zijn Gentse afkomst wordt verraden in het soms op het podium gebruikte dialect. Sinds zijn eerste werk voor toneel ('Het Rattenkasteel', '84) heeft hij in de loop der jaren enkele basispersonages ontwikkeld, die allen in 'Boste' terug te vinden zijn. Voor hem zijn het stuk voor stuk "homages aan de mensen van de Brugse Poort", de wijk waar hij geboren werd. Hij haalde de inspiratie voor zijn laatste stuk dan ook voornamelijk uit gedetailleerde herinneringen of anekdotes uit het leven van zijn buurtgenoten.

Deze beschrijving van het werk 'Boste' gaat trouwens ook op voor het toneelstuk dat het hoofdpersonage - de schrijver, Richard - op de scène in elkaar probeert te boksen. Ondanks tegenwerking van buurman Boste die hem een

opera over de koningskwesie wil doen schrijven, probeert Richard een vreesking van de Orfeo-mythe te maken.

De Griekse legende over de muzikale Orfeo en zijn gestorven geliefde Eurydice is al dikwijls het onderwerp van opera's en toneelstukken geweest. Bekoerd door zijn gaven laten de goden Orfeo toe in de onderwereld af te dalen om zijn geliefde terug mee te nemen. Enige voorwaarde is dat hij niet omkijkt op de terugweg. Verleid door het wanhopige geroep van zijn geliefde die vreest dat zijn afwijzende houding een teken is van zijn afkeuring, draait hij zich toch om en verliest haar voor altijd. Het einde van de myte kent twee versies. In de eerste versie overleefde Orfeo: hij gaat op zoek naar zijn verleden, naar zijn energie, komt daar uit en overleeft. Amor wint. In de tweede versie verbrandt Orfeo zoals Icarus die naar het licht gaat.

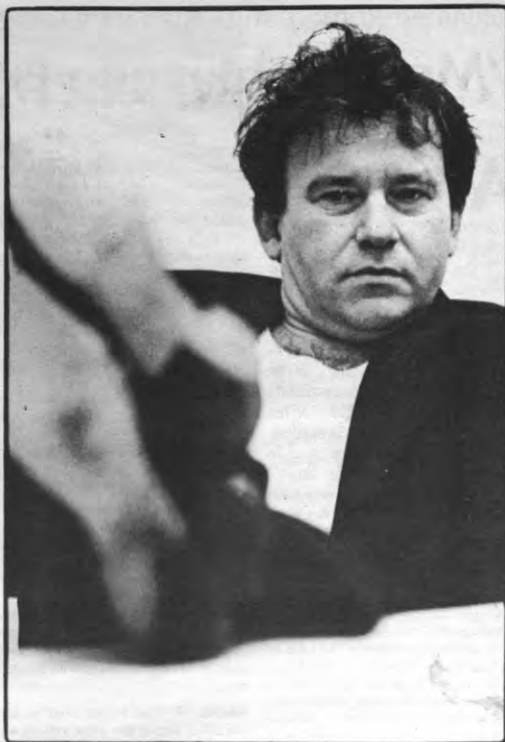
Ook Richard daalt in 'Boste' af in zijn herinneringen maar blijft vaststeken in details. De huidige situatie met zijn ontluikende tiener-dochter Zoë lijkt ook al op een dood spoor te zijn terechtgekomen. In zijn zoektocht naar een visualisering van het verhaal van Orfeo is hij zelf die verwarde Orfeo geworden.

Bemoeizucht

Jammer genoeg is Siereus' teater óók behoorlijk verward. De vele personages en talloze schijnbaar onsamenhangende scènes die bijna onnavolgbaar van heden naar verleden en van fictie naar werkelijkheid *switchen*, maken van 'Boste' wat je noemt een 'moeilijk en kompleks' stuk. Vraag is of ook Siereus niet een verwarde Orfeo geworden is die zich verliest in details en het onnodig vindt er een samenhang in aan te duiden. Voorkennis over het Orfeo-verhaal als rode draad van het stuk kan dus zeker geen kwaad.

Dat de voorstelling uiteindelijk toch zo goed meevalt, heeft alles te maken met het gezelschap waardoor het stuk gebracht wordt. Stuk voor stuk schitteren de acteurs van de Blauwe Maandag Compagnie in hun rol. Boste (Jakob Beks) is niet het hoofdpersonage maar staat volgens Siereus voor een "samenvatting van alle krapuul". Hij is het meest in het oog springende personage, samen met de bizarre Madame Nowee (Ilse Uitterlinen).

Madame Nowee komt op als een vrouw die door Richard telkens vergeten wordt bij de rolverdeling, ondanks zijn belofte. Of ze nu wel mag meedoen, wordt niet duidelijk. Zij is wel degene die samen met Orfeo (Stany Crets) de jeugdherinneringen van Richard (Arne?) terug oproept. Inspiratie zoekt Richard

(Michel van Dousselaere) ook in het dagelijkse leven. Opnieuw speelt Madame Nowee hierin een belangrijke rol. Ze wordt een vrouw die haar hond en schijnbaar ook haar man vermoord heeft. Een andere keer brengt ze een eigen versie van het verhaal van de beruchte Ark en zorgt meteen voor een verklaring van haar naam.

Dochter Zoë (Els Dottermans) maakt er de situatie thuis niet makkelijker op. De bemoeizuchtige manager Toni (Vic de Wachter) strooit dan weer op artistiek vlak roet in het eten. De dubbelrol van Gilda de Bal (Rostia en de roste vrouw) is heel wat moeilijker te plaatsen of zelfs te onderscheiden. Meer dan de plaatse-lijke del kan je haar eigenlijk niet noemen.

De waardering voor de akteerprestaties stijgt zienderogen naarmate het toneel vordert en de onduidelijke afbakening van de personages het publiek overrompelt. Een grote pluim verdienen ook de regisseurs Johan de Hollander en Luk Perceval. Hun inspanningen doen toch een weg oplichten in het literaire doolhof van Siereus. Hoewel de regie ook wisselvallig is en heftig geakteer laat aansluiten bij doordrustige momenten, is de kleurige en luchtige noot van het toneelstuk toch voornamelijk aan de vindingrijke benadering van de Hollander en Perceval te danken. De podiumruimte is al even rommelig als het stuk zelf en verandert moeiteloos van repetitieuimte in woonkamer of feestzaal.

De indruk die het stuk op de toeschouwer maakt, wordt nog het best

door Siereus zelf omschreven in het pamflet van 'Boste': "Een Belgische schrijver verbouwt op zijn Belgisch, een kot en nog een kot en nog een kot, en hoopt dat de muze komt...". Dat er een muze rondzweeft, valt niet te betwijfelen. Alleen jammer dat die niet voor een samenhang tussen de verschillende kotsjes kon zorgen. Voor degenen die de tekst niet (zullen) lezen: het wordt moeilijk om volgen maar mooi om zien. Een gevoel dat deze keer ook 'kenners' kan (mag) overvallen.

Ilse Steen

Charleroi/Danses

Volgende week zondag, 22 maart organiseert het postgraduaat programma Kulturele Studies een bezoek aan Charleroi/Danses, een mini-dansfestival dat tot stand kwam door de samenwerking tussen Ars Musica en het Ballet Classique de Wallonie. Op het programma staan een matineevoorstelling van de Amerikaanse Trisha Brown Dance Company, een film rond het werk van Merce Cunningham en John Cage en een avondvoorstelling van het permanent gezelschap, de Compagnie Charleroi/Danses. Voor de spotprijs van 600 fr. krijg je er de busreis naar Charleroi nog bovenop. Die bus vertrekt om 14.30 u aan het Ladeuzeplein. Inschrijven kan op maandag en donderdag, de gansse dag, en woensdagvoormiddag op L&W 04.18. Haast je want het aantal kaarten is beperkt, en heus niet iedereen gaat zondag betogen.

Insubstantieel - Van maart tot en met mei loopt in het Stuc een manifestatie over filmmakers die binnen of buiten het grote productieapparaat van Hollywood werken. Op maandag is er telkens een hommage aan Peter Bogdanovich, gekend van 'Mask'. Bogdanovich is een tijdgenoot van Coppola en Scorsese, en is autodidakt. Deze week dinsdag wordt van Jack Smith 'Flaming Creatures' vertoond, een subversief-erotische en genadeloze perverse zwart-wit film uit 1962, die herhaaldelijk werd verboden en gecensureerd. Eenmalig experimenteel voer voor lekkerbekken.

'Bogotten', het Bijbelse woord voor verwekken, van E. Elias Merhige, borduurt voort op hetzelfde patroon: uiterst gewelddadige, seksueel gekonoteerde scènes. Enkel orga-

nische geluiden. En moeder en haar zoon trekken door apokalyptische landschappen, en ontmoeten de mensen van hun leven. Slechts drie keer kunnen liefhebbers zich in deze film verknouelen. Wie geïnteresseerd is in Oliver Stone, gaat op woensdag om 20.00 u naar de lezing van Herman Asselberghs. Daarna wordt Stones 'Talk Radio' vertoond, over een praatshowpresenter die in 1984 vermoord werd door een neo-nazigroepering.

Tenslotte is er nog 'The Cabinet of Dr. Ramirez' van teater- en operaregisseur Peter Sellars, waarin de levens van een koppel beurspecialisten in Manhattan verstrengeld raken met die van een paar daklozen. Plaats genoeg in 't Stuc op woensdag, want dan is er voetbal op TV.

D.T.P.
Professioneel sekretariaat
VERWERKING •
TEKST **VERTALINGEN**
STAVAN PUBLISHING
GEMEENTESTRAAT 1 3010 KESSEL-LO
TEL. 016/35 06 01 FAX 016/35 07 12

Olivia en Romeo, studenten uit Guatemala

"Mensen blijven verdwijnen"

Af en toe halen grove schendingen van de mensenrechten het nieuws: de onderdrukking van het studentenprotest op het 'Tien An Men'-plein of de slachtoffers van de diktatuur in Birma. Toch lijken die vluchtige televisiebeelden vaak geen blijvende impact op de publieke opinie te hebben. 'Kleinere' schendingen komen nauwelijks in de media aan bod. In de jaren tachtig haalde Guatemala nog geregeld het nieuws met zijn doodskaders, vandaag niet meer. Toch is er in wezen niet veel aan de situatie inzake de mensenrechten veranderd. Het leger had en heeft de touwtjes stevig in handen.

Guatemala was de laatste dertig jaar het decor van een bloedige burgeroorlog. In het begin van de jaren '80 werden de berichten over massale schendingen van de mensenrechten talrijker. Het leger en de daarmee verbonden doodskaders richtten een holocaust aan onder de oorspronkelijke bevolking, afstammelingen van de Maya's. De militairen wilden met hun 'verschroeiende aarde'-tactiek de steun van de bevolking aan de guerrilla verhinderen. In die periode verdwenen ook de Vlaamse priester Serge Berten. Berten was actief binnen de CUC, een boerenorganisatie die ondermeer stakingen organiseerde voor een beter loon.

Vooral onder internationale druk werd er vanaf 1985 werk gemaakt van een demokratiseringsproces. Aanvankelijk slaagde de eerste burgerpresident Vinicio Cerezo erin om het aantal schendingen van de mensenrechten gevoelig te beperken. In 1989 wees Amnesty International er echter op dat die schendingen opnieuw sterk gestegen waren. Vandaag, na zes jaar 'democratie', hebben achter de schermen militairen nog altijd de macht in handen. Noch Cerezo, noch zijn opvolger Serrano zijn erin geslaagd om Guatemala te bevrijden van geweld en corruptie.

Over de situatie in Guatemala sprak Veto met twee studenten uit Guatemala - Guatemalaanse volgens Van Dale, alhoewel ze zichzelf liever Guatemalteken noemen. Mirna Lisette Hernandez Figueroa en Romeo Monterrosa Orellana studeren geschiedenis, zijn lid van de Asociación de Estudiantes Universitarios (AEU) en kwamen naar België in het kader van een uitwisselingsprogramma met 'Jeugd en Derde Wereld'.

Veto: De AEU is een universitaire studentenorganisatie, te vergelijken met Loko, onze Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. Op welke terreinen is de AEU actief?

Romeo: «De AEU heeft twee hoofddoelstellingen. Enerzijds zijn er de klassieke onderwijsmaats, maar anderzijds vinden wij het sociale luik ook heel belangrijk. De academische problemen houden vooral verband met het lage onderwijsniveau van de Guatemalteekse universiteiten. Onze professoren weigeren bovendien om het nivo op te trekken, zodat de studenten niet goed voorbereid worden op hun toekomstige loopbaan. De AEU probeert deze problemen op te lossen, en doet concrete voorstellen aan de fakulteiten in verband met het lesgeven, de uitbouw van de universiteit...»

«Bovendien kampen de meeste studenten met sociale problemen. Negentig procent moet werken om de studies te kunnen betalen. Daarnaast hebben drie kwart van de studenten ook nog familiale verplichtingen zoals het onderhouden van een eigen gezin, of springen zij thuis bij om ouders, broers en zussen te helpen.»

Veto: Houdt de AEU zich in haar werking dan vooral bezig met de eigen specifiek student-gebonden sociale problemen, of heeft ze een ruimer aktierrein?

Romeo: «In onze sociale strijd werken wij actief samen met grote volksbewegingen die opkomen voor sociale verbeteringen. Zo proberen wij actief deel te nemen aan de gesprekken die momenteel gevoerd worden tussen de regering en het URNG (de Nationale Revolutinaire Eenheid, de overkoepeling van de drie Guatemalteekse guerrilla-organisaties, nvdv.). Wij laten beide partijen dus niet zomaar boven het hoofd van de bevolking alles bedisselen, maar proberen de gesprekken bij te sturen door mee te zoeken naar concrete oplossingen.»

Institutioneel

Veto: Guatemala is tussen 1980 en 1990 vaak in het nieuws geweest door de grove schendingen van de mensenrechten. Sinds 1980 verdwenen veertigduizend mensen. Veranderde dat, nu er sinds een vijftal jaren een 'democratisch' verkozen regering is?

Romeo: «We stellen ons niet de vraag of er nu meer of minder mensenrechten geschonden worden. Respekt voor de mensenrechten is en blijft heel delicaat en moeilijk. Nog steeds verdwijnen er dagelijks mensen, vindt men lijken met sporen van een genadeschot of van martelingen. Tien jaar lang verdwenen gemiddeld 3110 personen per jaar. In het laatste jaar zijn bovendien een vijftigtal massagraven ontdekt van mensen die vermoord zijn in het begin van de jaren '80. Niet enkel mensen uit leiderskringen of van oppositiepartijen, maar ook tal van personen uit de volksorgani-

saties hebben doodsbredingen ontvangen of zijn vermist. Ook de studenten van de AEU ontsnappen niet aan deze terreur. Zelf heb ik al herhaaldelijk een doodsbrediging gekregen. Tientallen van mijn kollega's zijn verdwenen of vermoord.»

Veto: In 1987 installeerde president Cerezo, onder druk van de VN, een 'procurador de los derechos humanos', een instantie die toeziet op het eerbiedigen van de mensenrechten. Slaagt de procurador er dan niet in om die schendingen in de dijken?

Romeo: «De huidige, 'democratische' regering werd gevormd na verkiezingen met een reglement dat opgevoerd werd door de militairen. Het leger heeft de touwtjes dus nog stevig in handen. Doordat de procurador gedelegeerd is door het parlement en niet door de regering, staat hij zo goed als machteloos tegenover het leger en de veiligheidsinstanties. Zijn rapporten en statistieken zijn echter wel interessant, omdat hieruit nogmaals blijkt dat het leger verantwoordelijk is voor zeventig procent van de misdaden.»

Struktureel

Veto: Het juridisch apparaat staat dus machteloos tegenover het leger?

Romeo: «In Guatemala is er momenteel een staat van straffeloosheid, de zogenaamde 'impunidad', een fenomeen dat trouwens in heel Latijns-Amerika bestaat. Hierdoor kunnen veiligheidsdiensten en leger ongestoord hun gang gaan en worden misdaden toegedekt. Het rechtsapparaat is bovendien een onderdeel van de staat, en verdedigt dan ook de staat in plaats van de mensenrechten. De enkele keren dat het gerecht toch iets doet, worden de getuigen of rechters bedreigd. Het blijft trouwens niet bij bedreigingen, talloze rechters werden al vermoord.»

Veto: Enkele jaren geleden kregen we vaak beelden te zien van de 'Grupo de Apoyo Mutuo', de 'dwaze moeders van Guatemala die op straat komen na de verdwijning van hun echtgenoot of kinderen. Bestaat die tegenbeweging vandaag nog?

Romeo: «Op dit ogenblik zijn niet enkel die moeders actief, maar is er een overkoepelende groep opgericht, de 'Coordinadora'. Deze verenigt groepen van weduwen, ontheemden, bergvluchtelingen en familieleden van verdwenen personen. De Coordinadora is zelf een onderdeel van de 'Unidad de Acción Sindical y Popular' (UASP), de eenheid

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Horizontaal - 1 Zweepdijertje 2 Duizendste van een taël - Niet van deze planeet 3 Grove wollen stof - Ballingsoord van Napoleon 4 Klippeit - Belgisch stadje - Cerium 5 Landafslijting - Sleepnet 6 Gevangenis - Zinvol tekstgeheel, gesproken of geschreven 7 Muzieknoot - Mansnaam - Lendedoek 8 Verhevenheid - Houwel 9 Benaming voor maat en ritme in de klassieke literatuur - Japans drama 10 Overdraagbaar.

Vertikaal - 1 Geselbroeder 2 Afrikaanse staat - Geboorteplaats van Abraham 3 Opschudding - Japanse parelduikster 4 Japans bordspel - Schutzstaffel - Paradijs 5 Een zekere - Van alle mensen 6 Gebroken praten - Vadsig 7 Werkvertrek voor onderzoek - Voorzetsel - Sint 8 Vogel - Welgevormd 9 Mansnaam - Narcotisch middel 10 Russisch nobelprijswinnaar fysika.

van de syndicale en volksakties. Onze studentenvereniging is een onderdeel van de UASP.»

Veto: Naast die schendingen van de mensenrechten, verzeld Guatemala steeds verder in een diepe sociale en economische crisis.

Mirna: «Guatemala heeft een grote natuurlijke rijkdom, die de inwoners een goed leven kan garanderen. Een groot probleem is echter dat er geen land voor landbouw is. Beter gezegd, het land is niet goed verdeeld omdat de landbouwgrond in handen is van rijke grootgrondbezitters. Het gros van de bevolking moet het dan ook stellen met de weinige resterende grond: 90% van het land is in handen van de 10% rijken, de resterende gronden zijn voor de rest van de bevolking. Hierdoor leeft in Guatemala 83% van de bevolking onder de armoedegrens, waarvan 80% zelfs in uiterste armoede.»

Veto: Nochians beloofde president Cerezo bij zijn aanstelling in '86 om werk te maken van de landbouwverdeling. Daarvan is dus niets in huis gekomen?

Romeo: «Zeer grote landgoederen werden uitsluitend verdeeld onder de officieren van het leger, die nu op hun beurt ook grootgrondbezitters zijn geworden. De weinige andere landerijen die de burgerpresidenten Cerezo en Serrano verdeeld hebben, waren eigendom van de staat of bestonden uit weinig aantrekkelijke prive-landertijen, meestal reeds verlaten door de eigenaars.»

Doorstroming

Veto: Zijn er naast het grootgrondbezit nog andere factoren die aan de basis liggen van de sociale crisis?

Romeo: «De ministeries van Opvoeding en Gezondheidszorg hebben het hard te verduren en krijgen de minste middelen van de landsbegroting. Men wil niet investeren in de opvoeding, omdat onderwijs de ontwikkeling en de organisatie van de bevolking bevordert. Dat is wel het laatste wat het leger wil. Ook de gezondheidszorg is nooit belangrijk geweest. Zieke mensen kan men immers beter onder controle houden. De sociale structuur van Guatemala is dan ook nog niet verbeterd sinds de dekolonisatie.»

«Daarnaast leggen het IMF en de Wereldbank Guatemala een economisch regime op dat enkel de terugbetaling van de buitenlandse schuld beoogt. Die plannen brengen met zich mee dat nog meer in de onderwijs- en de gezondheidszorg moet worden gesnoeid.»

Veto: Vijfhonderd jaar geleden werd

Amerika 'ontdekt' en dat wordt in '92 gevierd. De bevolking van Guatemala bestaat voor 60% uit indigenos van Maya-afkomst. Hoe reageren zij op de vrij cynische viering van een gebeurtenis die een genocide onder hun voorvaders aanrichtte?

Mirna: «Langs de ene kant heb je de officiële reactie van de regering en de machten, die samen met Spanje en Portugal grote festiviteiten hebben opgezet. Ze spreken heel strategisch niet meer van 500 jaar ontdekking van Amerika, maar van 500 jaar ontmoeting tussen twee culturen. De reactie van de bevolking is vanzelfsprekend totaal anders. Een massale beweging van volksorganisaties, etnische bewegingen en studenten hebben een campagne opgezet rond '500 años de resistencia', 500 jaar weerstand. Zo wil men benadrukken dat de indianen zich al 500 jaar verzetten tegen die kolonisatie. Hun voornaamste eis is een vraag naar respekt, om als mens aanvaard te worden. Aan hun onrechtvaardige toestand kan maar een einde komen als ze het recht krijgen op zelfbeschikking, op een eigen bestuursvorm, een eigen cultuur en een eigen godsdienst.»

Pieter Vandekerckhove

Oude is versleten NIEUWE PIET (m/v) GEZOCHT

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie zoekt ter ondersteuning van de werking van Kringraad een halfzijdige kracht (19,5 uur per week). Van dit personeelslid wordt verwacht dat hij/zij de Algemene Vergadering van Kringraad praktische en inhoudelijke ondersteuning verstrek.

De kandidaat (m/v) beschikt over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten, en is op de hoogte van de werking van de AV van Kringraad. Hij/zij zal instaan voor de dagelijkse werking, administratie en begeleiding van de AV. Hij/zij verzorgt studiewerk aangaande problematieken over universitaire aangelegenheden in het algemeen en universitair onderwijs in het bijzonder. Verder onderhoudt hij/zij contacten met kringvertegenwoordigers en andere aktievelingen in de verschillende fakulteitskringen.

Dit personeelslid zal werken met een bediendenkontraat dat onmiddellijk zal ingaan. Schriftelijke sollicitaties, met CV motivering en vermelding van speciale kwaliteiten die voor Kringraad nuttig kunnen zijn, moeten ten laatste woensdag 18 maart om 17.00 u op het sekretariaat aangekomen zijn, bij Luc Christiaens, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

Sollicitanten voor deze vakature van Kringraad dienen aanwezig te zijn op de AV van 20 maart. De kandidaten zullen hiervoor persoonlijk worden uitgenodigd.

ZOEKERTJES

- Wij zoeken nog enkele entoesiaste studenten om volgend jaar samen te bouwen aan een gemeenschapsbuis. Bel snel naar telefoonnr. 29.17.04.
- Voor het typen van uw tentissen, eindwerken... aan 50 fr per pagina. ☎ 81.35.63, na 18.00 u.
- Kika-boe aan ene zekere Jan Grevendonk durf nu nog zeggen dat je erover leest! Donderdag 19.3 naar de les gaan hé!
- Aan de twee liefste knuffelbeesten, ik vind jullie zalig lief!
- Sven, wil je mij leren drummen? Afspraak in de Erasmus! Groetjes van S.
- Pardon, BB? Wat mij betreft in ieder geval toren 08-E8, Bok.
- Wanneer eindelijk weer eens 'strijkes' op het d'Adario-menu?
- Aan David, de knapste ober van de Domus. Groetjes van J. Tot donderdagavond!
- Dringend gezocht: moni's voor het begeleiden van een kindervakantie tijdens de paasvakantie (05.04-18.04) te Oostduinkerke. Info: ☎ 091/72.94.92.
- B.D.g, ik ben een vitaal lichaamsdeel verloren bij u (of is het aan u?) I don't know. Help mij, help mij... mijn lichaamsdeel terugvinden. X.

• Klio stelt voor: 'Herrzeving', 18 maart - MSI 03.18 - 20.30u. Allen erop!
 • Ria tikt al jouw seminariewerkjes en tentissen aan 60 fr blad. ☎ 81.82.22.

showroom
 Deshetevestweg 72 3010 Kessel-Lo
016/ 26.03.01

Dico-obots
 Discobots
 Diadoxose micro's...
 P.A. Verhuur
 Ophelvens...

- Typen van tentissen, verslagen, briefwisseling. Chris Rosselle, ☎ 20.70.77.
- Lang leve de emancipatie! Na jongens aan de vaat, nu jongens aan 't foruis. Spaghetti was lekker, ook zonder vierkante worteltjes en zwarte dingskens!
- Zou de persoon uit 2de lic. wisk. die de foto's uit Moskou met L.V. in zijn nakie bezit onmiddellijk, wij herhalen onmiddellijk, contact met ons willen opnemen: Cité blok 1/206. Dikke beloning verzekerd!
- Verloren op Farma-td in Corso op di. 10.3. goudkleurig horloge met bruin leren bandje. Emotionele waarde. Terug te bezorgen aan Inge. Weldadigheidstr. 5.
- Ik typ eindwerken in een minimum van tijd. Verzorgd en goed geplaatst. Nadia Vercaemmen. Schrieksebaan 282, 3140 Keerbergen. ☎ 015/23.36.81.
- Veerle, er komen al filosofische trekjes boven! The Farma-girls.
- Wie kent er een waspoeder dat mijn vrij vuile jeansbroek weer proper maakt, zonder de handtekening van een-beroeheid-inspele te beschadigen? Dringend! (1 is namelijk geen zicht zo...)
- Bewoners van Torres! Koen VDB, 1e kand. geschiedenis, trakteert! 25/03 '92 om 22u i/d Shrink. (Leden van blanco zijn ook welkom).
- Ik typ uw werkje of eindverhandeling op computer. Zeer verzorgd. 'Lutgard Vandermaele, ☎ 056/41.15.57.
- 't Toneel is er! Nu het volk nog... 18/03 in MSI 03.18 Klio totaaloptekental - 20.30u.
- Bwék, grote zus heeft een zoekertje geschreven en wil niet zeggen wat erin staat. Zusje.
- Zusje, ik stel voor dat we via de Veto-zoekertjes gelijkgezinden zoeken die mee de

- Vereniging ter Bevordering van het Draaien van Abba-plaatjes nieuw leven willen inblazen? Grote Zus.
- B. Dg., mag ik die "volgende wandeling" van ju? Ikke, ps: Groetjes aan Humbie.
- Euprint bvba: alle teksten, desktop, scannen; uitprinten van teksten; figuren uit Quattro. Lotus. Wij zetten ook op muziek! Hertogstraat 110, ☎ 22.97.49.
- Abulafia, middeleeuws kabbalist, levert uw manuskripten om tot moderne meesterwerken die profien in ekstase brengen. Abulafia: tekstverwerking-laserprints. Tiensestraat nr. 177, ☎ 29.22.77, van 10-12u., 14-16u.
- Wij zoeken licht- en muziekinstallatie, eventueel disc-jockey, tegen betaalbare prijs, voor proutiefuif op vrijdag 3 april. Bel naar Kirsten Fredericx ☎ 25.03.36.
- Al u typwerk (tabellen, formules, Griekse en wisk. karakters). Jaren ervaring. tel. 011/43.28.56. (voor 18u.).
- Dans, muziek, een traan, een lach. Ingrediënten van het totaaloptekental gebracht door Klio. MSI 03.18 - 18 maart - 20.30u.
- Het Goede Spoor, jongerengroep van de Roze Drempel, voor homo's, lesbo's, bi's en sympa's, organiseert elke maandag om 20.30 u. een activiteit. Maandag 23 maart videoavond. Om 20.30 u. The lost language of cranes; 22.15u. Anne Trister. JAC, Amerikalaan 3. Iedereen welkom!
- Samen Leven is Rijk Leven! Mieke Vogels komt spreken over migranten en politieke vluchtelingen. Donderdagavond om 20.30 u. in MT.22.

- het begeleiden van een taalstage, evenals moni's voor het begeleiden van een kindervakantie, tijdens de paasvakantie te Oostduinkerke. Info: ☎ 091.72.94.92.
- Gevonden op 12/03 in de Bijlde Inkomstr. rond 21u. Wil met groen klubbint 'Ulka-Scriptor 1968-89'. Af te halen bij E. Matthijs, Tiensestr. 125.
- Patti-Patti gaat mee hand in hand op 22 maart! Wij verzamelen om 12.30u. aan het station (aan Panos) om in te zingen. Om 12.57 u. nemen we de trein. Alle sympathisanten van de universitaire parochie kunnen daarvoor verzamelen aan de bloembakken (links) op perron 1. We gaan verder, vol van hoop.
- Wie kan zijn kot gedurende 3 weken doorverhuren aan Erasmusstudenten (van 5 tot 25 april)? Voor verdere inlichtingen contacteer Mevr. Carron ☎ 28.50.40, of Mevr. Hamels ☎ 28.50.41.

JO MEUWISSEN
 bvba

Alle verhuur video-,
 klank- en lichtmateriaal
 voor seminars, evene-
 menten, optredens
 en feiven

LCD - VIDEOPROJECTOR: 3.900 FR
tel. 016/201.301

- Kopop, Vlaamse niet-kommerciële rockgroep geeft promotieoptredens, eigen repertoire gedurende meer dan een uur. Echte rock-ambiance verzekerd. ☎ 23.12.11.
- UDPS, sorry voor het late antwoord, ik rochel, pardon, ik rocheer. 0-0. JDM.
- Gaat het blokken te snel, kom naar VVT in den Bel.
- Pieter Coutereelstichting vzw homo- en lesbienneentrum. Onthaal: ma-18.20 u., za 15-18 u. of na telefonische afspraak. Klub: elke dag vanaf 21 u. Elke di: grote fuif! Jongerenkalee (16-30): vo vanaf 21 u.
- Dag G., leuke knuffel.

Tikkantoor
Devano
 016/23.98.70

Tekstverwerking
Laserprinting • **Lay-out**
Tekstinbreng

Boeken, tijdschriften,
 cursussen, thesissen,...

Gespecialiseerd in
wetenschappelijke materies
Professionele aanpak
Jarenlange ervaring

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Wilselsteenweg 54
3020 Herent

• Kristof, nu zit de mot echt al in je slaapzak!
 Veerle.
 • Dringend gezocht: leerkrachten Frans voor

GEZOCHT
 entoesiaste

SCHRIJVERS
LAY-OUTERS
FOTOGRAFEN
ZETTERS
&
KARTOENISTEN

die dit jaar
 of volgend jaar
 met Veto
 willen meewerken

(ervaring is
 niet vereist)

KAFEETEORIEEN

! GEZOCHT

entoesiaste

SCHRIJVERS
LAY-OUTERS
FOTOGRAFEN
ZETTERS
&
KARTOENISTEN

die dit jaar
 of volgend jaar
 met Veto
 willen meewerken

(ervaring is
 niet vereist)

- P. Poedel: uit zelfbevrediging.
- RAP-IDolen heeft Koen 'er genoeg. Alleen: hij draait er nooit een plaatje van.
- Stef, de lente komt eraan! Dat wordt hard labour, jongen...
- Voor skverhalen, wend u tot Clementina Appels (5 fr/stuk)
- International (France to Scotland) bright young thing, Jesus loves you, you know. Ms. Jones.

Agenda

AD VALVAS

DOOR ANN VANDERMAESEN

MAANDAG

- 20.00 u **DEBAT** over 'Kultur en Markt', met Prof. Els De Bens (RUG) en Prof. Paul De Grauwe (KUL), in CC Oratorienhof, Mechelsestr. 111, org. CSC ism CSC-Vormingswerk Leuven.
- 20.30 u **TEATER** 'de Tasso' van Goethe door Maatschappij Discordia, in Vliamingenstraat 83, toeg. 220/300, org. Stuc.
- 21.00 u **FILM** 'Targets' (1968), van P. Bogdanovich, over een Vietnamveteraan die zijn vrouw en kinderen doodschiet en daarna scholen lost op het publiek van een drive-in bioscoop, in Stuc, toeg. 100/130.

DINSDAG

- 20.00 u **KONCERT** 'Schubertiade', een hommage aan Franz Schubert, met het Arriaga strijkkwartet, het pianoflorian..., in Aud. Minnepoort, K. Albertlaan 53, toeg. 200/300, org. Jeugd en Muziek Leuven vzw.
- 20.00 u **TEATER** 'Boste' (Arne Sierens), een gevecht van een auteur met de Orfeo-mythe, zijn personages, zijn eigen donkere ziel, door Blauwe Maandag Compagnie, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven. Zie bespreking elders in Veto.
- 20.00 u **VASTENAKTIVITEIT** 'Moslims vertellen over hun beleving van de Ramadan', in Universitaire Parochie, Jan Stasstraat 2, org. UP.
- 20.00 u **VERGADERING** Tweede bijeenkomst in de vormingsreeks over Midden-Amerika in voorbereiding op de juli-brigade 1992, in Stuc, org. Stichting De Nieuwe Wereld.
- 20.30 u **FILM** 'Flaming Creatures' (1962-63), controversiële Undergroundfilm van Jack Smith, in Stuc, toeg. 120/150, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** 'de Tasso' van Goethe door Maatschappij Discordia, aansluitend teatergesprek, in Vliamingenstraat 83, toeg. 220/300, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** 'Begotten' van Elias Merhige. In een verlaten gebouw pleegt een mannelijk wezen hara-kiri en uit zijn lichaam wordt een vrouw geboren. Ze insemineert zichzelf en trekt dan samen met haar gebardeerde zoon door een merkwaaardig landschap. Amerikaanse film in zwart-wit, in Stuc, toeg. 100/130, org. Stuc.

WOENSDAG

- 13.00 u **VASTENAKTIVITEIT** sobere maaltijd, in Craenendonck 13, org. UP.
- 13.00 u **WERKLUNCH** Agalev-studenten in zijaal Alma II (iedereen welkom).
- 20.00 u **FILM** 'Talk Radio' van Oliver Stone (1988), ingeleid door Herman Asselberghs. Over Alan Berg, presentator van een radio talk-show die in 1984 vermoord werd door een neo-nazi-groepering, in Stuc, toeg. 100/130, org. Stuc.
- 20.00 u **INFO** over de Bouworde, in Universitaire Parochie, Jan Stasstraat 2, org. UP.
- 20.00 u **TEATER** 'Boste' (Arne Sierens), een gevecht van een auteur met de Orfeo-mythe, zijn personages, zijn eigen donkere ziel, door Blauwe Maandag Compagnie, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven. Zie bespreking elders in Veto.

- 20.15 u **VIDEO** 'Blaubart' van Pina Bausch, in MSI 00.28, toeg. gratis, org. Culturele Studies.
- 22.30 u **FILM** 'Begotten' van Elias Merhige. In een verlaten gebouw pleegt een mannelijk wezen hara-kiri en uit zijn lichaam wordt een vrouw geboren. Ze insemineert zichzelf en trekt dan samen met haar gebardeerde zoon door een merkwaaardig landschap. Amerikaanse film in zwart-wit, in Stuc, toeg. 100/130, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** 'The Cabinet of Dr. Ramirez' (1991) van Peter Sellars. De levens van Cathy en Matt, beurspecialistemin Wall Street, van hun beste vrienden Sue en Bruce en van de dakloze Ramirez en Cesar raken helemaal in elkaar verstrengeld. Zwartwit film zonder dialogen geïnspireerd op 'Das Cabinet des Dr. Caligari', in Stuc, toeg. 100/130, org. Stuc.

DONDERDAG

- 14.00 u **POEZIE** 'Liefst, Liever, Liefst', drie dichtressen lezen voor uit eigen werk: Lieve Desmet, Lieve Devijver en Lieve Thiebaat, in Koninklijk Atheneum, Campus Redingenhof, toeg. gratis, org. Mengmettaal.
- 20.00 u **DIAREKS** van Solidariteit zonder Grenzen, in Groot Begijnhof 16, org. UP.
- 20.00 u **GESPREEKSAVOND** 'Vorming en verdraagzaamheid in de multiculturele samenleving', met Danny Wildemersch (moderator) en Phara De Aguirre, Angelo De Simone en Piet Verhesschen, in Psychologisch Instituut, toeg. gratis, org. Sociale pedagogie en gezinspedagogie KU Leuven.
- 20.00 u **LEZING** over architectuur door François Ponette, in Auditorium De Molien in Heverlee, toeg. gratis, org. Stuc.
- 20.00 u **LEZING** 'De klokkenkultuur in Vlaanderen en Rusland in het kader van de Europese klokkenradtradie' door Jo Haazes, met dia's en klankmateriaal, in Grootruifhof in de Halfmaarsstraat, toeg. 100/gratis voor leden, org. Campanaee Lovanienses.
- 20.00 u **LEZING** over de Mentawai-eilanden, door Dr. Reimar Schefold, in Sencie-Instituut (lokaal 00.28), org. Nusa Indah, Trefpunt Indonesië vzw.
- 20.00 u **TEATER** 'Boste' (Arne Sierens), een gevecht van een auteur met de Orfeo-mythe, zijn personages, zijn eigen donkere ziel, door Blauwe Maandag Compagnie, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven. Zie bespreking elders in Veto.
- 20.00 u **VOORDRACHT** 'Zeven personages op zoek naar een interpretatie' door de Deredaarsstudenten van de afdeling Voordracht van het Lemmensinstituut, in Lemmensinstituut, toeg. 200/150 (studenten).
- 20.20 u **FILM** 'The Cabinet of Dr. Ramirez' (1991) van Peter Sellars. De levens van Cathy en Matt, beurspecialisten in Wall Street, van hun beste vrienden Sue en Bruce en van de dakloze Ramirez en Cesar raken helemaal in elkaar verstrengeld. Zwartwit film zonder dialogen geïnspireerd op 'Das Cabinet des Dr. Caligari', in Stuc, toeg. 100/130, org. Stuc.

BIOS

18:03: Kulturavond.

CRIMEN

16:03 om 18:30 u: Kringvergadering, in Fakbar (In 't Vervolg).
 16:03 om 19:00 u: Schaaftavond, in fakbar.

LBK

18:03 om 21:00 u: Jazz-night met Live-optreden van Blue Curaçao, Dirk Schreurs (toetsen) en Walter Baeken (saks), in Gngriol, toeg. gratis.

MERKATOR

17:03 om 20:00 u: Merkator RC-avond, in RC.

- 20.30 u **FILM** 'Entre Tinieblas' (1984), Spaanse film van Pedro Almodovar, in Pieter Coutereelstichting, Tiensevest 58, toeg. gratis, org. Pieter Coutereelstichting.
- 20.30 u **LEZING** 'Samen leven is rijker leven!', Mieke Vogels over migranten en politieke vluchtelingen, in Maria-Theresia college (MT22), toeg. gratis, org. Agalev-studenten.
- 21.00 u **JAZZ** Phil Abraham, Marc Godfried (Trombone), Michel Herr (piano), Sal LaRoca (bas) en Stephane Galland (drums), in Oratorienhof, toeg. gratis, org. CC Oratorienhof.
- 21.00 u **KONCERT** 'The China Pig Blues Band', een Brusselse formatie die rauwe maar niet altijd traditionele blues speelt met een vleugje rock, in De Spuyte, toeg. gratis, org. De Spuyte.

VRIJDAG

- 12.00 u **LEESGROEP** '500 jaar verovering van Amerika', in Universitaire Parochie, Jan Stasstraat 2, org. UP.
- 20.00 u **TEATER** 'Boste' (Arne Sierens), een gevecht van een auteur met de Orfeo-mythe, zijn personages, zijn eigen donkere ziel, door Blauwe Maandag Compagnie, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven. Zie bespreking elders in Veto.
- 20.30 u **DEBAT** Seropositieven uit Parijs komen vertellen over hun organisatie 'Apart', in HIV-Integratiecentrum, Ramberg 23, toeg. gratis.
- 20.30 u **FILM** 'Begotten' van Elias Merhige. In een verlaten gebouw pleegt een mannelijk wezen hara-kiri en uit zijn lichaam wordt een vrouw geboren. Ze insemineert zichzelf en trekt dan samen met haar gebardeerde zoon door een merkwaaardig landschap. Amerikaanse film in zwart-wit, in Stuc, toeg. 100/130, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** 'Liebele!' van Arthur Schnitzler, in Vliamingenstraat 83, toeg. 220/300, org. Stuc.

ZATERDAG

- 20.00 u **TEATER** 'Boste' (Arne Sierens), een gevecht van een auteur met de Orfeo-mythe, zijn personages, zijn eigen donkere ziel, door Blauwe Maandag Compagnie, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven. Zie bespreking elders in Veto.
- 20.30 u **KONCERT** Konfrontatie Arabische en Vlaamse volksmuziek met Marwan Zoueni-trio en het Paul Rans-ensemble, in CC Romaanse Poort, Brusselsestraat, toeg. 200/150, org. Jeugd en Muziek.
- 20.30 u **TEATER** 'Liebele!' van Arthur Schnitzler, in Vliamingenstraat 83, toeg. 220/300, org. Stuc.

ZONDAG

- 11.00 u **KONCERT** De Catalaanse Remei Cortes Ayats speelt op de piano werk van Frederic Mompou, in Oratorienhof, toeg. 150, org. CC Oratorienhof.
 - 15.00 u **KONCERT** 'Humor in de Muziek' met het duo Contrabone, in Groot Salon van Abdij Van 't Park Heverlee, toeg. 150/100, org. Jeugd en Muziek.
 - 15.00 u **POPTEATER** Wannepoe: 'De man die de wind had gezien', in Auditorium Minnepoort.
- MAANDAG**
- 20.00 u **TEATER** 'Als ik de Lotto win' door het Echt Antwaarps Theater, in Auditorium Minnepoort.
 - 21.00 u **VERGADERING** MilieuRaad: studenten werken aan het milieu, in Stuc.

"Ik vind het wel jammer dat ik geen faks kan voelen"

"Met de KU Leuven!" Tientallen keren per dag zegt ze het, Hermine Massie, telefoniste van de regio Naamsestraat. Deze sektor omvat onder andere de Hallen, Spoelberg - Algemeen Beheer, Informatie en Onthaal en dergelijke - het Atrechtcollege, het Patrimonium, het Van Dalecollege, maar ook de fakulteiten Zoölogie en Theologie. Vroeger werkte ze als telefoniste op de Hallen zelf, maar met de technologische evoluties in de communicatiesector veranderde het centrale systeem in een systeem van inkiezing - het nummer wordt rechtstreeks gekozen - en verhuisde ze naar het Maria-Theresiakollege, naast het buro van de bewakingsdienst. Drieëntwintig jaar werkt ze al voor de KU Leuven, en nog elke dag met evenveel inzet en voldoening. De weg die ze als visueel gehandikte moest afleggen, was nochtans niet zonder obstakels.

In de wereld van de communicatietechnologie heeft er de laatste decennia een ware revolutie plaatsgegrepen. Met de doorbraak van de computer kende de informatiestroom een explosie. Direct menselijk contact vermindert, mede door de komst van het antwoordapparaat en de faks. De telefonie evolueerde ook mee en verving oude centrales door systemen waarbij rechtstreeks naar de correspondent kan gebeld worden. Aan die veranderingen zijn heel wat voordelen verbonden, maar toch ook een aantal nadelen.

Nostalgisch

Massie: «Vroeger was het systeem anders opgevat. In de centrale op de Hallen kwamen alle oproepen binnen en ik schakelde dan door naar de respectievelijke kantoren. Nu krijg ik telefoons binnen van mensen die naar het hoofnummer bellen omdat ze het rechtstreekse nummer niet kennen. Het gebeurt ook vaak dat iemand die geen antwoord krijgt op het rechtstreekse nummer, automatisch naar hier doorgeschakeld wordt. In dat geval verwijs ik hen naar een ander nummer of zeg hen dat ze moeten terugbellen. Met het oude systeem waren er uiteraard minder vergissingen omdat ik hen naar de juiste dienst doorverbond. Nu gebeurt het dikwijls dat mensen naar Studentenaangelegenheden bellen in plaats van naar het Studentensekretariaat of omgekeerd.»

«Vroeger had ik ook meer contact met de mensen, zowel externen als intern. Het werk is veel onpersoonlijker geworden. Ik had hier een grote fichebak staan met alle binnenummers. Nu gaat alles via de computer. Als ik een bepaald nummer niet van buiten ken, zoek ik het op via de computer en lees ik het nummer door middel van een brailleleesregel. Toen de veranderingen er gekomen zijn - vier jaar geleden - heb ik het wel moeilijk gehad. Ik heb er hard voor gevochten omdat ik het werk heel graag doe. Ik vond het ook jammer dat ik niet meer in de Hallen werk. Vroeger was mijn werk meer gevarieerd. Ik moest goed weten welke dienst men precies nodig had. Voor konkreten kwam men bijvoorbeeld ook bij mij terecht. Nu valt dat onder Informatie en Onthaal. Maar ik wil niet klagen, want de KU Leuven is altijd zeer goed voor mij geweest en heeft altijd voor het materiaal gezorgd dat ik als visueel gehandikte nodig had.»

Tijdschrift

De opleiding die Massie genoot was verschillend van het traditionele onderwijs. Ze liep van jongesaf school in een blindeninstituut bij de Zusters van Liefde in Ukkel. In die periode werd dit soort onderwijs nog niet erkend, laat staan gesubsidieerd door de staat. Het was pas nadat ze afstudeerde dat het instituut erkend werd. Ze viel dus door de mazen van het net.

Bel haar ook eens. Ze wacht op je.

(foto Karen De Pooter)

Massie: «We hadden daar nochtans aangepaste cursussen gekregen op het nivo van hoger middelbaar onderwijs. Met een diploma van daktylo Nederlands-Frans kon je je zelfs als blinde aardig uit de slag trekken. Toen ik pas afgestudeerd was, heb ik, als oudste van het gezin, meegelopen in het huishouden. Ik vond echter dat ik andere mogelijkheden had. Via een tijdschrift van de katholieke blindenvereniging 'Licht en Liefde', waarvan ik trouwens medeverantwoordelijke ben voor het gewest Leuven, vernam ik dat er in Brugge herscholingscursussen ingericht werden voor mensen uit instituten. Eigenlijk waren die enkel voor laatblinden bedoeld, maar ik kwam toch in aanmerking omdat ik geen officieel erkend onderwijs had gevolgd. Het was immers noodzakelijk een wettelijk diploma te kunnen voorleggen om in aanmerking te komen voor een job. Ik heb daar dan een handelskursus en een speciale opleiding voor telefonie gevolgd. Via dat revalidatiecentrum heb ik contact opgenomen met de universiteit en ben ik hier in 1969 begonnen.»

In de Hallen had Massie nog een collega die halftijds werkte. Stilaan zag men in dat ze het alleen aankon tot op het ogenblik dat de centrales werden vervangen en Leuven in verschillende regio's werd opgedeeld. Naast de regio Naamsestraat bestaen er nog de regio's Mgr. Ladeuze, Van Even en Vesalius. De laatste drie regio's zijn ondertussen samengevoegd in de Van Evenstraat. Daar zijn momenteel twee telefonistes om de drie centrales. De centrale

die Massie bedient, zal op termijn wellicht ook samensmelten met de andere. De telefoniste van de Naamsestraat heeft enorm veel voldoening in haar job.

Massie: «Het werk dat ik hier doe, heeft mij altijd het gevoel gegeven iets te kunnen doen voor de mensen. Het feit mensen bij mekaar te brengen is heel belangrijk. Je besteedt ook aandacht aan de mensen, je luistert naar hen, al is dat soms maar heel even. Het is voor mij trouwens ook een heel boeiende job. Elke telefoon is anders. Er wacht je telkens een verrassing, er kan je altijd iets onverwachts overkomen. Daarom is telefonistenwerk voor mij geen routine. Telkens spreek je met iemand anders. Er zijn uiteraard soms minder drukke momenten, maar toch is er steeds een spanning aanwezig. Je wacht altijd op een telefoontje. Op kalme momenten lees ik of beluister ik muziek. Het is echter wel moeilijk om de aandacht erbij te houden omdat je voortdurend onderbroken wordt. Op andere momenten kan het behoorlijk druk worden, vooral tussen halftien en halfelf en kort na de middag komen er veel telefoons binnen. Vroeger, toen ik in de Hallen werkte, was de maand september enorm druk.»

Rekupereren

«Je kan deze job eigenlijk op twee manieren oppakken. Je kan hier komen zitten, de krant lezen en tussendoor de telefoon aannemen en de personen kortweg doorverwijzen. Je kan het

echter ook heel intens beleven. Ik denk dat je sociaal aangelegd moet zijn als je iets wil betekenen voor de mensen.»

«Ik vind het wel jammer dat ik soms mensen moet ontgoochelen omdat ze niet meteen gehoor vinden op het nummer dat ze gedraaid hebben. Daar voel ik me eigenlijk niet gelukkig bij. Je moet veel van je kunnen afzetten, zoiets wordt het te zwaar. Als ik 's avonds thuiskom, moet ik wel even kunnen recupereren. Er was ooit een vrouw die meteen begon te schelden omdat ze haar kat verloren had. Volgens haar was de kat op dierkunde terechtgekomen waar ze opengesmeden was voor research. Ik heb haar dan doorgestuurd naar de fakulteit Dierkunde.»

Een telefoniste komt uiteraard ook veel in contact met anderstalige oproepen. Nog leuker zijn de dialecten.

Massie: «Vooral het Westvlaams is goddelijk. Vroeger op de Hallen kwamen er in september veel telefoontjes binnen van ouders die belden voor informatie over de studies van hun kinderen. De vaders belden altijd "voe min dochtre" en de moeders "voe men zeune". Wat betreft vreemde talen, zijn er vooral Franstalige en Engelstalige telefoons. Het gebeurt zelfs nog heel vaak, ondanks de verhuis en de nieuwe nummering, dat er telefoons komen voor Louvain-la-Neuve.»

De taak van Massie is niet beperkt tot telefonistenwerk. Omdat ze in een buro naast de bewakingsdienst zit, ontvangt ze ook mensen wanneer de bewakers afwezig zijn.

Massie: «Ik had natuurlijk de deur hier kunnen sluiten en mij niet bekommeren om de rest, maar dat kon ik niet. Hoewel ik niet verplicht ben om de mensen die hier komen voort te helpen, doe ik het toch graag. Ik probeer zoveel mogelijk vragen te beantwoorden of de bewakers 'op te biepen'. Het voelt soms wel eigenaardig aan als mensen hier binnen komen. Aan de telefoon merkt men niet dat ik visueel gehandikt ben. Soms vraag ik me eigenlijk af hoe de mensen reageren. Ik kan hen meestal wel helpen en dat appreciëren de mensen. Als de postbode komt, neem ik alles in ontvangst of leken ik zonder problemen facturen.»

«De contacten met collega's, personeel, professoren en studenten verlopen meestal zeer goed. Toch is er een verschil tussen vroeger en nu.»

Massie: «Ik wil uiteraard niet veralgemenen of iemand betichten, maar ik heb wel de ervaring dat sommige studenten helemaal geen rekening houden met mijn handicap. Toen ik vroeger op de Hallen werkte, stond de inkomhal soms - vooral in september en oktober - stampvol. Het was toen heel normaal dat iemand mij bij de hand nam. Nu heb ik eerder de indruk dat sommige studenten nog liever hun boekentas voor mijn voeten zouden zetten dan mij door te laten. Dat vind ik heel spijtig. Jongeren zijn blijkbaar veel nonchalanter, veel verstoorder geworden. Dat geldt trouwens niet alleen tegenover mij, maar ook tegenover andere gehandikten, hetzij studenten, hetzij personeel. Men spreekt voortdurend over integratie, maar ik stel me daar toch soms vragen bij. Het is waarschijnlijk niet altijd een kwestie van slechte wil, maar ik zou toch graag hebben dat men er meer rekening mee houdt.»

Faciliteiten

De integratie van gehandikten ligt Massie nauw aan het hart. Zij is trouwens niet de enige blinde aan de KU Leuven. Behalve een aantal studenten, zijn er ook in Heverlee een blinde en twee slechtziende telefonisten aan het werk. De faciliteiten die beschikbaar zijn voor de visueel gehandikten zijn zeker aanwezig, maar toch zijn er een aantal lakunes.

Massie: «Aan de Kapucijnenvoer is er een brailledrukkerij, waar wij ook vanuit 'Licht en Liefde' drukwerk laten doen. Kursussen voor studenten kunnen in braille worden omgezet. Er staan ook speciale computers en typmachines ter beschikking. Ik vind het wel jammer dat ik geen faks kan voelen. Ik hoor er vaak over spreken en ik begrijp hoe het werkt, maar ik kan er uiteraard geen gebruik van maken. Dat vind ik wel een tekort.»

Patrick Staudt